

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΕΤΟΣ ΙΗ΄

ΤΕΥΧΟΣ 215—216

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1919

ΑΘΗΝΑΙ

Ὀδὸς Χαριλάου Τρικούπη 22α

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,,

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἑτησία δραχμαὶ 12.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ δραχμαὶ 2.

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὀδὸς Χαριλάου Τρικοῦπη 22α

ΤΕΥΧΟΣ 215—216

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1919

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ Ἰταλικά ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ (Συνέχεια). Μετάφρασις Σπ. Δε-Βιάζη.

Ἀντίλαλοι.

Καλὸς ἄνθρωπος, ὑπὸ Παύλου Νιρβάνα.

Τὰ Παροράματα ὑπὸ Δ. Κ.

Σημειώσεις ἐνὸς μηνός, ὑπὸ Δάφνιδος.

Τὸ 1918 ἐν τῇ Φιλολογίᾳ καὶ Τέχνῃ ὑπὸ Κ.

Καλλιτεχνικαὶ Ἐκθέσεις, ὑπὸ Κ.

Τὰ Ἀθηναϊκὰ θέατρα.

Συναυλίας.

Γράμματα καὶ Τέχναι.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ Κόσμος, γελοιογραφία.

Ε. Παρασκευοπούλου, ὡς Ἀμιετ.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Συνδρομητῆ—Ἡ «Κερκυραϊκῇ Ἀνθολογίᾳ» διέκοψεν ἐσχάτως τὴν ἐκδοσὶν τῆς. Ἡ «Βυζαντινῇ Ἐπιθεώρησι» πρὸ μηνῶν.

Σοσιαλιστῆ.—Ὁ Γκόρκυ ἀπεκλήθη ὁ Ζολά τῆς Ρωσίας. Συγγραφεὺς ἐπαναστάτης, ὑπέρμαχος τοῦ λαοῦ. Ἄλλοτε εἶχε γραφῆ δις ὅτι ἀπέθανεν ἐκ φθίσεως. Εἰκόνα, βιογραφίαν καὶ διηγήματα τοῦ Γκόρκυ ἐδημοσίευσεν ἡ «Πινακοθήκη» εἰς προγενεστέροισι τόμοις.

Λεξιδίφῃ.—Πόθεν ὀνομάσθη ἡ μονὴ Καισαριανὴ ἀμφισβητεῖται. Κατὰ τὸν κ. Αραγάτση εἰς εἰκόνας τῆς Παναγίας ἐκ Καισαρείας μετακομισθείσης. Ὁ κ. Καμπούρογλος φρονεῖ ὅτι πρόκειται περὶ δομητρίας ἢ ὁσιομάρτυρος Σερβανῆς ἢ Σερβιανῆς, εἰς οὗ καὶ ὀνομάζεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἢ Σερβιανή. Κατ' ἄλλον ἰστοριοδίφην ἢ Καισαριανὴ ὀνομάσθη οὕτω ἐκ τοῦ Καίσαρος Ἀδριανοῦ, ὅστις εἶχεν οἰκοδομήσῃ ἐκεῖ πονεπαύλιον.

“ΠΑΝΘΕΟΝ,,

Κινηματογράφος—Ὀδὸς Πανεπιστημίου

Ταινίαι ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντος. — Περιπετειώδη ἔργα. Πρωταγωνισταὶ διεθνοῦς φήμης.—Ὁρχήστρα πλήρης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λαυράγκα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1841

Μετοχικὸν κεφάλαιον δρ. 20.000.000

Ἀποθεματικόν. 13.000.000

Ἐκδοσις τραπεζικῶν γραμματίων. — Προεξοφλήσεις. — Δάνεια ἐπὶ ἐνεχρῶν χρηματογρῶν καὶ ἐμπορευμάτων. — Δάνεια ἐνυπόθηκα. Δάνεια πρὸς νομικά πρόσωπα καὶ γεωργούς. — Ἀγορὰ καὶ πώλησις συναλλάγματος. — Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί. Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ εἰς ἀνοικτὸν λ)σμὸν. — Καταθέσεις ἐντοκοί. — Ταμειτήριον. — Ταμείων τίτλων πρὸς φύλαξιν.

“GINÉ-ORIENT,,

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΕΜΠΕΡΟΓΛΟΥ

“ΑΤΤΙΚΟΝ,,—“ΣΠΑΕΝΤΙΤ,,

“ΑΠΟΛΛΩΝ,,—“ΠΑΛΛΑΣ,,

Ἡ πρώτη ἰδρυθεῖσα ἐν Ἑλλάδι Κινηματογραφικὴ Ἐταιρεία. Κάτοχος τῶν καλλιτέρων ταινιῶν τῆς Εὐρώπης. Παρέλασις ἀπὸ τὴν ὀθόνην τῶν τεσσάρων μεγάλων κινηματοθεάτρων τῶν Ἀθηνῶν ὅλων τῶν τελευταίων μεγάλων ἐπιτυχιῶν, μετὰ τὰς διασημοτέρας πρωταγωνιστρίδας καὶ τοὺς ὀνομαστοτέρους καλλιτέχνους.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Δικηρύττει ὅτι:

Λέγεται προσφορὰς διὰ τὴν προμήθειαν καὶ μεταφορὰν 60,000 ἑκ. καυτοξύλων, χρησιμοποιοθησομένων εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν Κηφισίᾳ ἀπληκτικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Δήμου. Αἱ προσφοραὶ εἰσι δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημέρειας τῆς 31ης λήγοντος μηνός Ἰανουαρίου.

Ἐν τῇ συγγραφῇ τῶν ὑποχρεώσεων, τῆς ὁποίας δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλομένοι, ἀναγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς ἐν λόγω προμηθείας.

Ἀθῆναι: τῇ 24ῃ Ἰανουαρίου 1919.

Ὁ Δήμαρχος
Σ. Πάτσης

ΤΟΜΟΙ “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,,

ὅλων τῶν ἐτῶν πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖόν μας ἀντὶ δρ. 12 ἑκάστος. Διὰ τοὺς ἀγοράζοντας πλήρη σειρὰν γίνεται ἐκπτώσις 30 τοῖς ο)ο.

Ἐπίσης πωλοῦνται χρυσοδέτα καλύμματα τῶν τόμων, πρὸς δρ. 3. Φύλλα παλαιά, ἑκάστος δρ. 2.

ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ*

26

Στὸ θάνατο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

Τοῦ Ἰησοῦ μόλις ἀκούστηεν ἡ μεγάλη ἀγωνία, ὅλη ἡ πλάσις ἀπὸ τῆ λύπη ἐταράχθη καὶ κάθε νεκρὸς σηκώθηκε ὅχι νυστάζοντας, ἀλλὰ με τρομαγμένα μάτια.

Ἀμέσως ἓνας ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἔτρεξε κ' ἐφώνησε με φωνῇ φοβισμένη κ' ἐφώνησε στὸν τρομαγμένον κόσμον, ποῖος ἦτον Ἐκεῖνος ποῦ πέθανε ἀπάνω σ' ἓνα ξύλο.

Ὅλοι οἱ θεϊκοὶ ἀνατρίχιασαν στὰ ἀθάνατα μάγουλά του χλωμάδα ἀπλώθηκε κ' ἐκλείσαν τὰ μάτια γιὰ νὰ μὴ ἴδουνη αὐτὴν τὴν κατασχύνη.

Ἡ οἰκουμένη ὅλη—μὰ ψυχὴ σ' αὐτὴ τῇ λύπῃ κλαῖγαν οἱ κάμποι, κλαῖγαν τὰ βουνά, ποῦ στὴ θαντὴ αὐτὴ παρασταθῆκαν.

27

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου

Ὁ Χριστὸς ντυμένος με θεῖο φῶς ἀπὸ τὸν τάφο σηκώθηκε καὶ τὸν θάνατο ἐνίκησε. Γεμάτος ἀπ' τὴν παντοδυναμίαν του ἦιανε ψηλά σὰ φυτὸ στοῦ βουνοῦ τὴν κορυφή.

Ἄγγελος με θεϊκὰ φτερά, με τὸ πρόσωπο ἀχτινοβόλο, με τὰ μάτια γεμάτα φλογερὰ δάκρυα, με ὑπερηφάνεια διαλαλοῦσε.

Ὁ οὐρανὸς ἔγινε λαμπρότερος, τὰ πνεύματα εἶγαν χαρωπὰ τὰ μάτια καὶ στὴν κόμη στεφάνι ἀπὸ φύλλα ἐφόρεσαν.

Τοῦ Θεοῦ ἡ χάρις δὲν βγαίνει ἀπὸ φλέβα. Δὲν

* Συνέχεια

μποροῦμε νὰ ποῦμε ἀπὸ πόσο βαθειὰ ἔρχεται. Εἶναι τόσο βαθειὰ, ὅσο ἔχει γαλήνη.

28

Ἡ Μετάστασις τῆς Παναγίας

Νά. Ἡ Παρθένα πάει ψηλά. Ἄνω, κάτω, γύρω, τριγύρω χιλιάδες πνευμάτων ἐγύριζαν κ' ἐλαμπύριζαν. Ὅσες ἀχτίνες ὁ ἥλιος χύνει στὸν οὐρανὸ, τόσες ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἐπρόβαιναν νὰ τὴν συναντήσουν.

Εἶναι μπροστὰ ὁ Υἱὸς τῆς. Δὲν μπορεῖ, δὲν δύναται ὁ στίχος μου νὰ πῆ τῇ θεῖα ὑπόδοχῃ, ποῦ ἔφερε χαρὰ στὸν Οὐρανὸ, στοὺς ἀγγέλους ποῦ τὴν ἔμαθαν.

Ἀπλωσαν τὲς ἀγκάλες γιὰ νὰ ἀγκαλιασθοῦνε. Ἐχύθηκε διπλὴ καὶ ἀσυνήθειστη λάμψη κ' ἀναγαλλίασι καὶ ὄργανα ἀντιλαλοῦσαν καὶ τραγοῦδία.

Σ' αὐτὰ τὰ ἀγκαλιάσματα, ἀπὸ τὸν αἰθέρα σταλάξανε στὴ γῆ τέτοιες δροσοῦλες ἀπὸ χαρὰ, ποῦ ἀχτινοβολοῦσαν σὰ λαμπερὰ ἀστέρια.

29

Τὸ στεφάνωμα τῆς Παναγίας

Ὁ θεῖος Υἱὸς ἔβαλε στὴ Μαρία ἓνα στεφάνι στὸ ἀθάνατο κεφάλι τῆς κ' ἀμέσως ἀκούστηκε μιὰ ψαλμοῦδία γλυκεῖα, ποῦ ἀντιλαλοῦσε σ' ὅλους τ' Οὐρανοῦ τοὺς θόλους.

Ἐνῶ στεφανώνεται ἡ Μάννα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ Αὐτὸν, φεύγει μιὰ μεγάλη λάμψις ποῦ φλογίζει κάθε ὄψι ἀγγέλου, κάθε στήθος, ὅστε ἡ ψαλμοῦδία ἠχολογᾷε πρὸ ἐκστατικῆ.

Ἐνῶ αὐτὴ προβαίνει ἀχτινοβολοῦσε μιὰ τέτοια λάμψις δυνατὴ, ποῦ ἀπ' τὲς θεοτικῆς περισσότερο ἐχαροποιοῦσε τὲς ἀπειρες καρδιές.

Στό θρόνο κάθεται ή Παρθένα ταπεινά και από θανάσιμό μένουσε αλλά τα αιώνια λιμέρια. Όλα τα μάτια σ' Αύτην είνε γυρμένα κι απ' Αύτην κρεμιούνται.

30

Ο Παράδεισος

Είδα τον Αιώνιον Ήλιο και απάνω του είχανε τα μάτια άμέτρητα πνεύματα, τόσα πολλά, που τόσα άνθη ή γή δεν έχει και έφιλιοῦντο.

Ο αιώσιος Ήλιος έχαιογελοῦσε και με το χαμόγελο έπερίσσευε των άγγέλων ή προθυμία, που άγκαλιασμένοι έψαλλαν την άγάπη, που πλημμύριζε στον ουρανό.

Άρχιζανε τον χορό τα Χερουβεϊμ, σαν τες έρωτευμένες ψυχές, και τα Σεραφείμ και εκείνα άνταλεκρίνοντο με το χορό.

Και εγώ με τα μάτια του συλλογισμού θεωρώντας τον άγιο έναγκαλιασμό, άποκτοῦσα άρμονία για τους στίχους μου.

31

Η Κόλασις

(με υποχρεωτικές ρίμες)

Φλόγα ακατάπανστη, αδιάκοπη άγωνίζεται. Βασιλεύει σ' όλα τα λιμέρια απάνω, κάτω, άριστερά, δεξιά, εκεί στην κατοικία της αιωνίας θλίψεως.

Απ' το στόμα, από τα μάτια βγαίνει μπαίνει στα σωθικά των κολασμένων. Η μεγάλη του Θεού άγανάκτησις τρομερά τους περιορίζει.

Εκείνοι οι βρομεροί απ' τα άμαρτήματα, άτιμα τέρατα σαν να ζητούν βοήθεια, συχνά τα χέρια περνούν στο λαιμό.

Η άγριεμένη όργη του Θεού πετώντας φωτιά απ' τα μάτια και το στόμα, στέκει πάνω σε φλογερό διαμάντινο κρεμνό και τιμωρεί.

32

Η Μετάνοια

Η μετάνοια μπορεί να καθάριση τες τόσες άσχημες άμαρτίες που καίνε τα σωθικά μου, Η καρδιά μου τέλος ανοίγεται στη φιλεύσπλαχνη φωνή του Χριστού, που κάθε άμαρτία του είναι μια σαϊτιά.

Συχνά τον βλέπω στο όνειρό μου, με τη γλαμύδα, που του φόρεσε για περιγελο ο ψεύτης λαός και κρυφά θωρεί τες παλαιές άμαρτίες της ψυχής.

Γλυκά παραπονιέται και με μεγάλη τρυφερό-

τητα μου λέει: **Γιατί, παιδί μου, γιατί με έσπασαν να πληγώνεις;**

Έλεπτα με το κουρασμένο απ' την άγία χέρι, μου δείχνει το αίματωμένο άγιο πνεύμα.

33

Ο Θάνατος του Δυναίου

(με υποχρεωτικές ρίμες)

Στο κρεβάτι με γλυκειά γαλήνη αναπαύεται ο δίκαιος και τα έτοιμοθάνατα χείλη των Θεοδυνουών. Τα αδύνατα μάτια ανοίγει και αναγκάζει που ή έλπίδα του ουρανού δίνει θάρρος στην καρδιά.

Με αδιάκοπη προσευχή ήσυχάζει το πνεύμα του, όπως ο Διάβολος μη τον έξαλατήση. Κι να, ξάφνου μία μελωδία γλυκειά γλυκαίνει τα άγια ψυχή του.

— Έλα, έλεγε: **στα λιμέρια της λάμψης. Ποιτέ δε θα σου αφαιρέσουν το όραίο ουρανό ύψος του θεοτικού βουνού.**

Με λίγο ψυχομαχητό, έβγηκε ή όμορφη ψυχή του από τη γήινη φυλακή, σαν ένας θερμοάναστεναγμός του Θεού.

34

Ο Θάνατος του Άδίκου

(με υποχρεωτικές ρίμες)

Νά. Ο άδικος στο κρεβάτι του άκούει άψηλά τες σάλπιγγες του θανάτου, που βαρούν. Καταλαβαίνει που δεν μπορεί να κάμη πια τίποτε με την Αιωνιότητα, που φοβάται και πλησιάζη. Βλέπει.

Στριφογυρίζει τα μάτια σαν την άρχοῦδα, πβλέπει τα παιδιά της σε κίνδυνο. Του κάκου αυτός ο άδικος άγωνίζεται, του κάκου δίνε θάρρος στην ψυχή του.

Παραμιλάει γιατί μέσα στα κακοῦργα σωθικά του άκούει από τώρα την Κόλασι.

Τέλος εκεί πέφτει και ο κατάρατος Διάβολος χαρούμενος τον άγκαλιάζει, όπως αυτός ζώτας άγκόλιαζε την άμαρτία.

35

Η Δευτέρα Παρουσία

(με υποχρεωτικές ρίμες)

Βαρούνε ή σάλπιγγες στα τέσσαρα του κόσμου άκρα, άντιλαλουνε στον αϊθέριο θόλο, και με τον ήχο στα άερινα βασίλεια φαίνεται άγριή μένη του Θεού ή άγανάκτησις.

Νά. Προβαίνουν απ' τα σκουλιασμένα λιμέρια άμετρα μαλλιά μπερδεμένα, όψες όχρες, να ήθελαν να μείνουν μες τη νεκρική σιγή του τάφου, για να μη τους τιμωρεί ο Θεός.

Ο κόσμος όλος γίνεται τρομερό καμίνι, στην παντοτεινή χαλαροή του άγριεμένου άστροπλεκίου. Έπειτα σπηλιά σιγαλή και τρομερή.

Έδω πέφτουν σώματα στην Κόλασι, εκεί πετούν στοῦ ουρανού τα ύψη με αϊθέρια αναγαλλίασι μιας ζωής θεϊκής.

36

Το πέσιμο του Έωσφόρου

Πέφτει ο περιήφανος και συχνά ανοιγοκλεί τες φτεροῦγες και πέφτοντας κάτω βουίζει. Πέφτει τέκος και ή άμαρτωλή γλωμάδα της κολασμένης γής, αιώσιο τάφο του ανοίγει.

Μόλις έφθασε ο δαίμονας αποκάτω στη γή με τον κρότο, που σπρώχνει το πέταμα της βόμβας, άκούστηκε ανάμεσα στους άγγέλους μια σάλπιγγα που άντιλαλούσε του άτιμου πολέμου τα συμβάντα.

Κάθεται εκείνος ο κακοῦργος και οι άπειροι συλλογισμοί του του λένε δυνατά την περασμένη χαρά και αυξάνει ή τρομερή συμφορά.

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ

Ο Πρωθυπουργός της Πολωνίας Παδερέφσκη είνε ως γνωστόν ο διασημότερος μετά των Λίστ και Ρουμπινστάιν πιανίστας. Έρμηνεύει θαυμάσια τον Μπάχ, τον Μπετόβεν, τον Σούμαν και πρό πάντων τον μελαγχολικόν Σοπέν, τον συμπατριώτην του. Είνε και συνθέτης. Έχει γράψει Πολωνικάς μελωδίας, μίαν όπεραν τον «Μάνρον» και μίαν Πολωνικήν ήρωϊκήν συμφωνίαν.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΩΝ

Προκαλούν το ενδιαφέρον οι εις νέον κράτος συμπληθέντες Τσεχοσλοβάκοι. Η μουσική των εν αρχή ήτο θρησκευτικού χαρακτήρος. Εν τη εξέλιξει παρουσιάζει αναλογίως προς την Ρωσικήν μουσικήν. Ο Κέμπλαρ υπήρξεν ο έθνικός ποιητής της αναγεννήσεως. Έκ των μελωδιών του ή «Κόρη της Σλάβας» είνε περιπαθεστάτη. Ο Έρμπεν έδημοσίευσε τρεις τόμους Τσεχικών ασμάτων.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΜΗ

Ο «Έγχώριος Άγγελιαφόρος» του Βερ-

Μές την αιώνια σιγή φωνάζει με όλη τη δύναμι, κράζει το δεύτερο θάνατο, αλλά μάταια όλα. Ο Θεός του άπεθανάτισε την πάλη.

37

Το αυτό θέμα

(με υποχρεωτικές ρίμες)

Έλεσεν ο περιήφανος και έγέλασεν ή φύσις. Έλεσεν εκεί, που δεν τρεμουλιάζει φως άστρου. Σηκώνει το κακόμοιρο κεφάλι, που δεν έχει πια όμορφάδα, γιατί έχασε του ουρανού τον άγνό θόλο.

Σε αυτό ή ύψη του Αιωνίου κρύβεται, γιατί έτσι του έπρεπε για το έργο του το μοχθηρό. Και τούτο ταράζει περισσότερο από την τρομερή Κόλασι.

Η θεϊκή εύσπλαγνία ντυμένη με άθάνατο ζαφείρι, γαμάτη από στοχασμό, τριγύρω έφέρνετο με βέλο σκεπασμένες τες όμορφες άχτίδες.

Και έλεγε για να δείξη τον πόνο των βαθύ, που άγροίκουσε σ' όλο τον ουρανό: «**Ωϊμέ! άρχινάει να κατοικιέται ή Κόλασι.**»

Μετάφρασις ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗ

λίνου γράφει τα εξής: «Ίδιον της στατιστικής είνε ή υπομονή. Πραγματικώς άπρητήη μεγάλη υπομονή δια να λυθή το έπόμενο ζήτημα. Πόσων χιλιομέτρων μήκος έχουν τα μαλλιά των γυναικών; Υστερον από μακρός και υπομονητικός εργασίας, οι στατιστικοί κατόρθωσαν να λύσουν το ζήτημα. Κατ' αρχήν, τα ξαυθά γυναικία μαλλιά είνε πυκνότερα από τα μαῦρα και τα καστανά. Μία μελαγχροϊνή γυναίκα έχει κόμην όλικου μήκους 70 χιλιομέτρων, ενώ ή ξανθή με την πυκνότεραν κόμην της, έχει μαλλιά που ήμπορούν ν' αποτελέσουν κάποτε εύθειαν γραμμήν μήκους 135 χιλιομέτρων. Αντιθέτως ή μαύρη τρίχα είνε μάλλον άνθεκτική της ξανθής και ήμπορεί να κρατήση βάρος 135 γραμμαρίων, χωρίς να σπάση, ενώ ή ξανθή τρίχα άνοιχτού χρώματος άδυνατεί να άνθέξη εις βάρος 68 γραμμαρίων».

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 13

Ο θεωρούμενος ως άφορηή άτυχιών αριθμός 13 παίζει μεγάλον ρόλον εις την ζωήν του Προέδρου της Αμερικής και ρυθμιστοῦ των τυχών του κόσμου, Ουίλσονος. Το όνομά του εις την Άγγλικήν έχει 13 γράμματα, 13 γράμματα έχει και το όνομα της συζύγου του. Επί

13 έτη ήτο σπουδαστής και καθηγητής του Πανεπιστημίου όπου έσπούδασε. 13 έτη Πρύτανης Κατά την έκλογικήν του περιοδοίαν του 1912 όσάκις έταξείδευε, έκοιμάτο και έτρωγε εις βαγόνια που ήσαν 12 και αυτός 13.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

«Τό Παρίσι την νύκτα είνε σκοτεινόν, ώς σβυσμένη πίπα και αδιάφορον ώς καρδιά φαρμακοποιού».

«Ηθέλαμε να ήξεύραμεν ποία πόλις είνε σάν τη καρδιά του τόσο περιγραφικού ανταποκριτού. Ίσως ή... Καρδίτσα.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Οί φωτογράφοι χρησιμοποιούν συνήθως έκλεκτάς χημικάς ουσιάς διά την διατήρησιν των φωτογραφικών πλακών. Τά αντιδραστικά ταυτα δύνανται να επιφέρουν διαρκέστερον αποτέλεσμα όταν μετά την χρησιμοποίησιν των επί της πλακός έμβαπτίζεται αυτή δι' όλίγα δευτερόλεστα εις διάλυσιν 10 ο)ο στυπτηρίας.

«Η μέθοδος αυτή καθιστά την πλάκα θαυμασίως διάφανή, καθαράν και απολύτως αμετάβλητον. Τό αποτέλεσμα είνε χημικόν οφειλόμενον εις την επίδρασιν της στυπτηρίας επί της ζελατινης καθιστώσης αυτήν αδιάλυτον.

ΣΥΝΤΟΜΑ

Εις την Ρώμην οί μεγαλείτεροι κινηματογραφικοί οίκοι συνηνώθησαν εις ανώνυμον εταιρείαν με κεφάλαιον 30 εκατομμυρίων.

— Ο Έδισσον ασχολείται εις την τελειοποίησιν του φωνογράφου, διά να λείψουν οί ήχοι που ακούονται οί ξένοι προς την μουσικήν.

— Υπελογίσθη ή δύναμις του κερανοού. Αντιστοιχεί πολλάκις προς 300 εκατομμυρίων ίππων δύνάμιν ατμού.

— Εις την Γαλλίαν ήρχισε να ισχύη και πάλιν ή προπολεμική ώρα. Τά καταβροχθισθέντα και ύφ' ήμών 25 λεπτά θα αναζήσωσιν άρα γε;

— Η Λονδίνειος «Έσπερία» προσκήρυξε διαγωνισμόν ήθογραφικού διηγήματος με βραβεία 300, 150 και 100 δραχμών. Άλλά διατί αυτός ό περιορισμός ήθογραφικού μόνον διηγήματος;

— Τό μεγαλείτερον οικοδόμημα του κόσμου είνε ό ουρανοξύστης της Ν. Υόρκης, ή Μητρόπολις του έμπορίου, Γοτθικού ρυθμού. Φαίνεται εκ της θαλάσσης έξ αποστάσεως 40 μιλίων.

— Έστοίγισε 14 εκατομμύρια δολάρια. Κατοικείται από 10 γιλιάδες άτομα. Έχει 28 ανελκυστήρας και 1650 τηλέφωνα. 5000 παράθυρα.

ΣΚΕΨΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΗ

Αί γυναίκες και γελούν και κλαίουν για κά-

ποιον σκοπόν και για κάποιο συμφέρον. Έχου την δύναμιν να κάμουν τον άνδρα να πιστεύη τα ψεύδη των, ενώ αυτές ούτε την αλήθεια δε πιστεύουν!

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Μεταξύ δύο λογίων.

— Δέν βλέπω να δημοσιεύης τίποτα. Δι' γραφεις πειά;

— Γράφω διά να ζήσω.

— Τί γράφεις;

— Γράμματα στο θείο μου και κάτι πάντο μου στέλνει...

— Αυτός ό μουσικός όσάκις παίζει κάνει πάντοτε κρότον.

— Και τί όργανον παίζει;

— Γκράν κάσα...

Μετά την παράστασιν δρώματος πρωτοτύπου

— Ήτο ωραϊον τό έργον;

— Συγκινητικώταπον. Άπό την αρχήν έκλαια... τά λεπτά του εισιτηρίου μου...

Όμιλούν περι μεταγωγικών μέσων.

— Έγώ, όταν είμαι μέσα σε άμάξι νομίζω ότι βρίσκομαι εις άνθώνα...

— Γιατί;

— Είμαι επάνω σε ρόδα και σε πέταλα...

Δύο μέθυσοι βαδίζουν αλληλοκρατούμενοι.

— Είνε πρώτης τάξεως φίλοι.

— Γι' αυτό πηγαίνουν πάντοτε ο ί ν ω μ έ ν ο ι.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

(Άπό τό Λονδίνειον «Sceeth»)

— Ειρήνη ανούω και ειρήνη δέν βλέπω.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΨΩΜΗΝ

ΚΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΥΡΩ από ένα τραπεζάκι παραλιακού καφενείου συνήντησα τρεις ανθρώπους καταγινομένους να καταβροχθίσουν ένα τέταρτον. Ο τέταρτος αυτός ήτον ένας άπών. Με προσεκάλεσαν να έμένα να λάβω μέρος εις τό κανιβαλλικόν των γεύμα και, μολονότι ήμουν φαγωμένος, έδέχτην και παρεκάθησα.

— Τι ήλίθιος! Δέν φαντάζεσαι!

— Έμένα θα μου πής;

— Ξέρεις τί γκάφες έχει κάμει ό Χριστιανός;

— Μόνον γκάφες;

Και ήρχισαν να διηγούνται ιστορίας, ανέκδοτα, επεισόδια χωρίς τέλος, εις βάρος του δυστυχούς ανθρώπου. Καθένας έσπευδε να προσφέρει την συμβολήν του, με μοναδικόν ζήλον διά την συγγραφήν της άνεκδοτικής βιογραφίας του ανθρώπου, ό όποιος, όπως απέδεικνυετο τρανώς, δέν είχε γεννηθή παρά διά να διαπραγμάτευη την πρώτην είχε διαπραγμάτευη την στιγμήν που είχε γεννηθή—άνεφέρθη και αυτή—και την τελευταίαν έμελλε να την διαπραγμάτευη την στιγμήν που θα απέθνησκεν.

— Και ή φιλαργυρία του τί σου λέει;

— Α! αυτή είνε άλλο πράγμα. Σάυλωκ σωστός φίλε μου. Για μιá πεντάρα μπορεί να κρεμάση τον πατέρα του.

— Μονάχα τον πατέρα του;

— Τι τά θέλετε, κύριοι! Είνε ό βδελυρώτερος φιλάργυρος, που είδαν τά μάτια μου.

Και νέα ανέκδοτα, νέα δοκουμεντα, νέες ιστορίες χωρίς τέλος. Βαθμηδόν απέδειχθη ότι εις την υπήλιον ολόκληρον δέν υπήρχε δεύτερος φιλάργυρος ώσαν αυτόν και μεγαλείτερον βδέλυγμα απ' αυτόν.

— Άλλά, πρό πάντων, είνε πρόστυχος ό άθλιος. Όλα του ύποφέρονται, άλλ' ή πρόστυχιά του είνε ανυπόφορη.

— Και να σκέπτεται κανείς ότι έμεινε και στην Εύρώπη.

— Τι να του κάνη ή Εύρώπη, φίλε μου; Μήπως τά Εύρωπαϊκά γουρούνια είνε ευγενέστερα από τά Έλληνικά; Αυτός είνε πρόστυχος εκ γενετής, εξ ιδιοσυγκρασίας, εξ αίματος.

Και προς επίρρωσιν των λεχθέντων οί τρεις άνθρωποφαγοί επεκαλέσθησαν όλα τα απ' αιώ-νος αηδή ανέκδοτα διά να τα φορτώσουν εις βάρος του. Τον εκύλισαν εις την λάσπην από όλας τας πλευράς. Τον έκαμαν σίγαμα των σιχαμάτων.

Αφού έτελείωσαν τοιουτοτρόπως τό γεύμα των, εκυττάχθησαν ό ένας μετά τον άλλον και εσιώπησαν προς στιγμήν, ως να ήθελαν να χωρέψουν με την ήσυχίαν τους. «Άξαφνα ό πρώτος διέκοψε την σιωπήν:

— Καλός άνθρωπος όμως...

— «Όσο γι' αυτό, πολύ καλός, πράγματι! Είπεν ό δεύτερος.

— Ποιος λέει όχι; Καλός άνθρωπος, χου-σός...

Και συνεφώνησαν και οί τρεις με μιάν παραδειγματικήν αγαθότητα.

— Ακούστε, αγαπητοί κύριοι! τους είπα. Μετά δύο λεπτά πρόκειται να σάς αφήσω. Σας ίκετεύω μόνον να με απαλλάξετε από τό τελευταίον κατάπλασμα, με τό όποϊον έπεριποιήθητε τον φίλον σας' είνε τόσοσιν περιττόν...

Και έφυγα, χωρίς να είμαι βέβαιος ότι θα εισακουσθώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΤΑ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Έν τυπογραφικόν στοιχείον και τί δέν ζάμνει! Έκφράζει τας μεγαλυτέρας αληθείας. Έγραφα: Οί νεότεροι ποιηταί μας επιζητούν διά παντός τρόπον την δόξαν. Και ό τυπογράφος έτοιχειοθήθη: την λ ό ξ α ν.

Έγραφα: Ο Γάλλος ποιητής εις τό ποιήμα του L'ame ψάλλει τον έρωτα. Άλλ' ό στοιχειωθέτης αφήρεσε μιάν πλευράν του: η έγινε η, και έκτοτε ή ψυχή...όργανίζεται.

Έγραφα:

«Ο ποιητής εις τό ποιήμα του ό» Υμνος της Άθηνάς... Και ό τυπογράφος προσεφώνη την έντύπωσιν του αναγνώστου, έπίτωσε: «Ο ύ π ν ο ς της Άθηνάς!»

Έγραφα:

«Πόνου κραυγή ήκούσθη». Και έντύπη: «Όου κραυγή ήκούσθη». Δ. Κ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

7,000,000. — Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. — Τὸ γλωσσικὸν ... νόσημα. — Ὁ κ. Πολίτης. — Σελίδες καὶ βαλάντια. — Πῶς προστατεύονται ἐν Ἑλλάδι τὰ ζῶα. — Παπαδιαμάντη ἀδελφαὶ καὶ Μωραϊτίδου ἔργα. — Φερέσιος τέχνη.

ΙΑ ἀνατριχιαστικὴ στατιστικὴ ἦλθε νὰ θέσῃ τὸν ἐπίλογον τοῦ πολεμικοῦ δράματος τεσσάρων ἐτῶν. Οἱ νεκροὶ τοῦ πολέμου ἀνῆλθον ἐν ὄλῳ εἰς ἑπτὰ ἑκατομύρια. Ἐὰν ἀναλογισθῇ κανεὶς ποῖα δύναμις πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἐνεκρώθη, πόσον χρήσιμοι ἦσαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰς τὴν πρόδον, ποῖα στηρίγματα ἔχασεν ἡ κοινωνία καὶ ἡ οἰκωγένεια, θὰ ἐννοήσῃ πόσον ἐγκληματικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα τοῦ πολέμου, ὅστις ἰσχυρὰ πρὸς ὄλεθρον. Ἐὰν ὑπολογίσωμεν καὶ τὰ δαπανηθέντα ἐνεκα τοῦ πολέμου μυθωδῶς τεράστια χρήματα καὶ σκεφθῶμεν τί θὰ ἐκέρδιζεν ἡ ἀνθρωπότης ἐὰν αὐτὰ ἐδαπανῶντο ἐν εὐρήνῃ πρὸς προωγῆν τῆς κοινωνικῆς κινήσεως, θὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ λαοὶ πλέον πρέπει νὰ διευθύνουν αὐτοὶ τὰς τύχας τῶν καὶ ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν εἶνε ἡ μοναδικὴ ἐλπίς τῆς πολινορθώσεως.

Οἱ φιλολογικοὶ κύκλοι ἀνάστατοι πάλιν. Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα κατήντησε σὰν τὴν κίνησιν τῶν οὐρανίων σωμάτων. Ἐμφανίζονται, ἐξαφανίζονται καὶ ἐπανερχονται μετὰ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν.

Ἐχει καὶ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα τὰς περιόδους του. Μόλις ἀπαλλαγῶμεν τῶν ἀντεγκλήσεων μεταξὺ καθαρευόντων καὶ μαλιαρῶν, θὰ παρουσιασθῇ κάποιος νὰ τὰς ἀνακινήσῃ. Τὴν φορὰν αὐτὴν διὰ τῆς μεθόδου τῶν συνεντεύξεων ἐπιτάχθησαν τὰ ἡμεροῦντα νερὰ τῆς λογοτεχνίας. Ἐννοεῖται ὅτι ἐπανεληφθήσαν τὰ γνωστὰ ἐπιχειρήματα, ἀνεξωογονήθησαν ἢ κακογλωσσιῶδες, ἐλέχθησαν ἐπιπολαιότητες καὶ ἀνοησίες, ἐσκορπίσθη ὁ λιβανωτὸς τοῦ ἀλληλοθανασμοῦ καὶ κατεφέρθη ὁ πέλεκυς τῆς μοχθηρίας. Ἐκ τοῦ ἐμφυλίου φι-

λολογικοῦ πολέμου ἐν σημείον ὑπῆρξε ἀξιοσημείωτον. Ἡ εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς καθαρευούσης ἐπάνοδος τοῦ ὡς δημοτικιστοῦ θεωρουμένου καθηγητοῦ τῆς λαογραφίας κ. Ν. Πολίτου, ὅστις ἀπειροφράστως ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς καθαρευούσης. Καὶ ἐφρούραζαν οἱ Ψυχασταὶ καὶ Νουμαδικοὶ καὶ ἐπετέθησαν αὐθαδῶς κατὰ τοῦ τόσον φιλησῦχου ἀλλὰ καὶ εὐσυνειδήτου καθηγητοῦ. Ἐννοεῖται, ἡ Δοκίμοσις αὐτῆ ἐπίθεσις τῶν χυδαίων μειδιήματα μόνον προεκάλεσε, διότι εἶνε πασίγνωστος πλέον ἡ ἀμάθειά των καὶ ἡ κωμικότης των.

Παρατηρεῖται κάποια ζωηρὰ ὀπισώδη κίνησις εἰς τὰς ἐκδόσεις. Μολοντί τὰ χορτοπωλεῖα καὶ τυπογραφεία καὶ βιβλιοδετεῖα ἔγιναν ἀπρόσιτα, ἐν τούτοις κομῆν βιβλία—τὰ περισσότερα, ποιητικὰ συλλογαὶ—στολιζοῦν τὰς βιβλίνας τῶν βιβλιοπωλείων. Μετὰ τὸν πόλεμον εἶχον διπλωθῆν τὰ χειρόγραφα καὶ εἶχε μουνδιάσῃ ἡ σκέψις. Τώρα ὅλα ἀνοίγουν. Σελίδες, ἀλλὰ καὶ βαλάντια.

Τὰ κακόμοιρα τὰ ζῶα! Ἡ Ἑλλ. Πολιτεία τὰ προστατεύει ἐκάστοτε δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ οἱ καταγωγεῖς καὶ ἀμαξηλάται τὰ βασανίζουσι ὄχι ἐκάστοτε, ἀλλὰ διαρκῶς. Σύλλογοι προστατευτικοὶ ἰδρύθησαν, Β. Δ. ἐξεδόθησαν, χρονογραφήματα ἐγράφησαν, ἀλλὰ τὰ δυστυχισμένα ζῶα ὑφίστανται πάντοτε τὸ μαρτύριον τῆς μαστίγης, τοῦ λακτίσματος χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰ ὑψώσουν οὔτε τὴν κλασικὴν κἀν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας. Νέα διαταγὴ μετ' ἀπειλὰς φυλακίσεως καὶ προστίμων ἐξεδόθη. Τὴν ἐπομένην ἀκριβῶς ἡμέραν εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς κεντρικότερους δρόμους ἕνας Βασιβουζοῦκος ἐμαστίγωνε ἐνὶ κατεσκλητῶς ἀλογον, ἀνίκανον νὰ σύρῃ ἕνα κάρρον μετ' ὑπερύψηλον φορτίον σάκων. Εἶχε πῆσῃ ἀναίσθητον, ἐνθ' ἔπιπτε συγχρόνως εἰς τὰ κόκκαλα τοῦ ζῶου ἕνα ξύλον ὀζώδες. Γύρω εἶχε σχηματισθῆν εὐρὺς κύκλος περιέργων. Κυρίαί ἐτοιμαὶ νὰ λιποθυμήσουν, στρατιῶται χάσκοντες, ἕνας δικαστὴς, ἕνας ἰατρός. Μόνον χωροφύλαξ δὲν ὑπῆρχε. Καὶ ὅμως οὔτε ἕνας ἐξ αὐτῶν δὲν εὐρέθη νὰ πάρῃ ἀπὸ τὰ χέ-

ρια τοῦ καρραγωγέου; τὸ ξύλον καὶ νὰ τὸ μεταφέρῃ ἀπὸ τὴν ράχιν τοῦ ἡμιθανοῦς ζῶου εἰς τὴν ράχιν τοῦ ἀπαισίου ἀνθρώπου. Ἀπεπειράθη νὰ ὀμιλήσῃ, ἀλλὰ ὁ ἀγριάνθρωπος μετ' ἐπιβίβησε τὸσον βλοσυρῶς, ὥστε ἔσπευσε νὰ φύγῃ διὰ νὰ μὴ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ ἀλόγου.

Κακόμοιρα ζῶα!

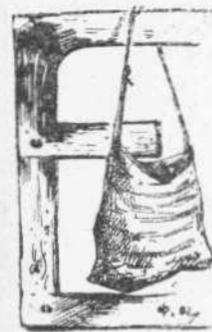
Ὁ κ. Φαλταίτης—ναυτικὸς καὶ διηγηματογράφος—τυχαίως διελθὼν ἐκ Σκιάθου ἔκαμε μίαν ἀνακάλυψιν. Ὁχι ἀρχαιολογικὴν, ἀλλὰ μελαγχολικὴν. Εἶδε τὰς δύο ἀδελφὰς τοῦ Παπαδιαμάντη πενομένας. Ἐγράψεν ἐν ἄρθρον, ὁ τύπος ἐν ἀξιαγαστῶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἀρμονία συνεινήθη, μικροῦρανοι διενεργήθησαν, οἱ ὅποιοι ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2500 δραχμῶν. Εἰς τὴν ἐξευτελιστικὴν αὐτὴν καὶ διὰ τὸ ἀδιάφορον Κράτος καὶ διὰ τοὺς σιγῶντας φιλολογικῶς Συλλόγους ἐνέργειαν, ἔθεσε τέρμα ἢ προσφορά τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος ὅπερ ἀνέλαβε νὰ στέλλῃ μηνιαίως ἐπίδομα 100 δρ. εἰς τὰς στερουμένας ἄρτου ἀδελφὰς τοῦ μεγάλου διηγηματογράφου. Ἐξ ἄλλου, τὸ Κοινωνικὸν συμβούλιον Σκιάθου ἔχει ψηφίσει 2.000 δρ. διὰ τὴν ἀνάγεισιν μνημείου τοῦ Παπαδιαμάντη. Ὁ τόσον μετριόφρων καὶ φιλόστοργος συγγραφεὺς θὰ ἀπέστεργε κάθε τιμὴν ἐφ' ὅσον αἱ ἀδελφαὶ του δυστυχῶν. Ἀντὶ μνημείου, στέγην ἄς δώσῃ ἡ Κοινότης Σκιάθου. Ἐνα σπιτάκι ἐνόσω ζοῦν ἄς δωρηθῇ, διὰ νὰ μὴ ζητηθοῦν καὶ ἄλλοι ἔρανοι ἀργότερα.

Ἐπιτοχρόνως σχεδὸν, ἀνεσύρθη ἐκ τῆς λήθης καὶ ἐν ὄνομα ἰσάσιον τοῦ Παπαδιαμάντη. Ὁ Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης, συμπατριώτης καὶ συμμαθητὴς τοῦ πρώτου, διηγηματογράφος καὶ

αὐτὸς, θρησκόληπτος ὅπως ἐκεῖνος, ἀνεκαίρηθη ζῶν ἀσκητικῶς εἰς ἕν σπιτάκι ἀποκέντρον συνουσίας ἐν μέσῳ ἀγιογραφῶν καὶ συναξαρίων, ἀπόμαχος τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ζωῆς. Τὸ σκορπισμένον καὶ δυσεύρετον ἔργον του οὐδεὶς μεγαλόσχημος ἐκδοτικὸς οἶκος ἠδύοκῃσε νὰ συλλέξῃ καὶ ἐκδώσῃ, ὅπως σκορπισμένα εἶνε ἀκόμη καὶ τὰ ἔργα τοῦ Μητσάκη καὶ τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου. Καὶ ὁ γλυκὺς καὶ ἡρεμὸς ἑβδομηκοντοῦτης διηγηματογράφος ἐγκαταρεῖ φιλοσοφῶν. Τώρα ποῦ ἔγειτε τόσος λόγος καὶ ἐνόσω εἶνε ἐν τῇ ζωῇ πρέπει νὰ συσσωματωθῇ ἡ πολυτιμος ἐργασία του. Καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος ἠμποροῦσε νὰ διαθέσῃ ἐν ποσὸν πρὸς ἐκδοσιν. Ὅπως ἔδωκε 5000 δρ. διὰ τὸ ἐκτεταμένον ἄλλως τε ἔργον τοῦ κ. Ἀννίνου, ἄς δώσῃ ἄλλας τόσας καὶ διὰ τοῦ κ. Μωραϊτίδου τὰ τόσον χαρακτηριστικὰ διηγήματα.

Ἡ Διαρκὴς Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις οὔτε τὸ φθινόπωρον διοργανώθη, οὔτε τὴν ἀνοιξὴν θὰ ἀνοίξῃ ἐλλείψει στέγης. Αἱ ἀτομικαὶ ἐκθέσεις γίνονται εἰς τὰς νέας αἰθούσας «Ζεὸ» καὶ «Ἀνατολῆς». Ἀλλ' αἱ συνολικαὶ; Ἐκεῖνοι οἱ καλλιτέχναι ποῦ δὲν ἔχουν πολλὰ ἔργα ἢ δὲν θέλουν νὰ ἐκθέσουν, ὅ,τι δὴποτε ἔχουν; Διὰ τὸ οἶκῆμα μόνιμου ἐκθέσεως νόμος ἔχει ψηφισθῆν, κοινὸν 18000 δρ. παρεχωρήθη, ἐπιτροπὴ συνεστήθη, ὁ χώρος—εἰς τὸν περίβολον τῆς Βουλῆς—ὑπάρχει, δωρεὰ τοῦ κ. Κογεβίνα 5000 προσεφέρθη καὶ ὅμως ἡ Ἑλλ. τέχνη μένει ἄστεγος καὶ δι' αὐτὸ ἀθέατος. Τὸ Ζάππειον χρησιμοποιεῖται δι' ἄλλας ἀνάγκας. Τί θὰ γίνῃ κύριε τμηματάρχῃ τῶν Καλῶν Τεχνῶν; Ἄς ἐρωτῶμεν μετὰ δύο ἐρωτηματικά. ΔΑΦΝΙΣ

ΤΟ 1918 ΕΝ ΤΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝῃ

ΠΗΡΕΑΣΜΕΝΟΝ ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως ἐξαιρετικὴν μορφήν δὲν παρουσιάζει τὸ λήξον ἔτος ἐν τῇ φιλολογίᾳ καὶ τέχνῃ παρ' ἡμῖν. Ἡ κίνησις ἐξεδηλώθη κυρίως εἰς διαλέξεις συναυλίας καὶ θεατρικὰ ἔργα. Τάνεα βιβλία ὀλίγα, ὡς ἐκ τῶν δυσμενῶν ἐκδοτικῶν συνθηκῶν.

Ἀρχαιολογία.—Ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸ 1918 ἐνηργήθησαν ἐν Λεβαδείᾳ, ἀνευρεθέντων νέων κτιρίων, ἐν Σαλαμίνι ἀνασκαφίσεως τῆς ἀρχαίας πόλεως ἐν Τεγέᾳ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρ-

τέμιδος, ἐν Ἐλευσίνι εἰς τὸ Ἱερὸν τῆς Δήμητρος, ἐν Ἡρακλείῳ καὶ Κονάβοις τῆς Κρήτης, ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνευρεθέντος μεγάλου οἰκοδομήματος καὶ Μωσαϊκῶν, ἐν Ὁρωπῷ.

Εὐρήματα εὐρέθησαν ἐν Θήβαις, ἐν Τεγέᾳ, ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου Θεσσαλονίκης, ἐν Ἰκαρίᾳ. Ἐπεριστώθησαν αἱ ἐπισκευαὶ τοῦ Μιστρά καὶ τῆς Μονῆς τοῦ ὁσίου Λουκᾶ Λεβαδείας. Ἰδρύθη καὶ ἡ Βυζαντιολογικὴ Ἐταιρεία.

Διαγωνισμοί.—Ὁ Σεβαστοπούλειος γλωσσικός, ὁ Δ' Ἀβερῶφειος δραματικός (διαμοιρασθέντος τοῦ χρηματικοῦ βραβείου εἰς τὰ ἔργα ὁ Ἀπόστρατος, Νεράϊδα, Μάτια τῆς ἀγάπης, Ἅγιος Δημήτριος καὶ ὁ Γελοτοπιὸς τοῦ Βασιλέως). Φιλαδέλφειος (οὐδενὸς βραβευθέν-

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ *****
Α. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Ι Η'.

1918-1919

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

τος). Προεκηρύχθησαν εἰς καλλιτεχνικὸς δι' εἰκόνας τῶν σχολείων καὶ εἰς ἱστορικὸς διὰ τὰ Δωδεκάνησα.

Ἰωβιλαία.— Ἐωρτάσθησαν αἱ ἑκατονταετηρίδες τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλλιφορνίας, τοῦ θανάτου τοῦ μουσουργοῦ Μεχὺλ, τῆς γεννήσεως τοῦ Γκουνῶ, τῆς γεννήσεως τοῦ ποιητοῦ Λεχόντ Δέ-Αἰλ, τοῦ κοινωνιολόγου Μάρξ, τοῦ θανάτου τοῦ Τουργένιεφ.— Ἐδόθη ἡ 1500 παράστασις τοῦ Φάουστ, τῆς Κάριεν καὶ τῆς Μινιόν.

Διαλέξεις.— Περὶ τῶν θεατρικῶν συγγραφέων ἐν τῷ Παρνασῶ ὑπὸ τῶν κ. κ. Λάσκαρη, Πῶπ, Πολίτου, Ἀγγελοπούλου καὶ Φραγκιά.— Δεσμίνη περὶ γυναῖκες, Βραχάνη περὶ Ἐθν. μουσικῆς, Κωνσταντινίδου περὶ Λαζάρβιτς.— Εἰς τὰ «Διονύσια» Ἡλιάδης περὶ Τουρκικοῦ θεάτρου, Λιδωρίκης περὶ παντομίμας Συναδινὸς περὶ τοῦ λαϊκοῦ τραγουδιοῦ, Βουτιερίδης περὶ τῆς γυναῖκος παρὰ Σοφοκλεῖ, Σπανούδης περὶ Χαμίτ, Φίληντρος περὶ Θράκης. Εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν ἑταιρείαν Σωτηρίου περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου, Ἀνδρεάδης περὶ Δίλκε, περὶ Ροῖδου, Wacc περὶ Ἀστιγγος περὶ Φίνλεϋ, Κουκουλῆς περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν Βυζαντινῶν, Μῶσον περὶ ἐξωραϊσμοῦ τῶν Ἀθηναίων.— Κολομοίρης περὶ Ἐθν. μουσικῆς, Μπασδάρι περὶ τοῦ β' ἄσματος τοῦ Παραδείσου τοῦ Δάντε, Ρουσσέλ περὶ Ροστάν, Φιλήντας περὶ τοῦ Δασκάλου, Παρορίτης, Ταγκόπουλος καὶ Βελμύρας περὶ Ψυχῆς, Παράσχος περὶ Βεράρεν, Τσάκωνας περὶ ἐλαττώσεως τοῦ πληθυσμοῦ, Μελετόπουλος περὶ ἐγγλήματος, Ἀντωνοπούλου περὶ κοινωνισμοῦ, Γκινόπουλος περὶ τῆς Ἑλληνίδος, Θωμόπουλος περὶ Ρουγνέν, Λαμπελὲτ περὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Δ' Ἀννούτσιου.— Διαλέξεις ἀλυτρώτων (Χ. Παπαδόπουλος καὶ Δαμβέργης).— Μινάρδος ἐν τῇ Λέσχῃ Ἐπιστημόνων τρεῖς διαλέξεις περὶ ἀρχαίας λυρικής ποιήσεως.— Ἀγγλοελληνικοῦ Συνδέσμου: Ράδος περὶ Τζώρτζ, Καλαποθάκης περὶ Κάνιγγος.— Συμμαχικαὶ εἰς τὰ «Διονύσια»: Φουζέρ περὶ Ἑλληνισμοῦ, Παπᾶς περὶ Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης, Γεννάδης περὶ Μακεδονίας, Wais περὶ τῆς πολεμικῆς δράσεως τῆς Ἀμερικῆς, Καλαποθάκης περὶ Ἀγγλικῆς δράσεως, Χιλλ περὶ ἀποικιαῶν, Λυδζέλε περὶ Βελγικῆς δράσεως, Παπαντωνίου περὶ Γαλλίας, Ρουλάν περὶ τῶν φονευθέντων Γάλλων συγγραφέων.— Φραγκοῦδης περὶ Κύπρου, Καράλη περὶ γυναικείας καλλονῆς, Στεφανίδης περὶ ὕψους πυρὸς, Σαγιαξῆς περὶ τοῦ ἄσματος τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ, Τσιπούρας περὶ Ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ.— Περόν περὶ νεοελληνικῆς γλώσσης καὶ περὶ τῆς Θυσίας τοῦ Ἀβραάμ.— Ξενοπούλος περὶ νεοελληνικοῦ θεάτρου.— Σωμερίτης περὶ τῆς ψήφου τῶν γυναικῶν.

Ἐκθέσεις.— Ἐξωραϊστικῶν σχεδίων τοῦ Μῶσον.— Τρίτη Διαρκῆς καλλιτεχνική.— Ὑπὲρ τῶν πυρολαθῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἐν τῷ «Παρνασσῶ».— Ἑλληνογαλλικὴ ἐν τῷ Ζαπτεῖφ.— Γαλλινᾶ εἰς τὴν αἴθουσαν «Geo».— Μπκα-τοιάμπη.— Κογεβίνα.— Γελοιογραφική.— Μαγιαση.

Ἔορται.— Λυκίου Ἑλληνίδων Ἑλλ. χορῶν καὶ ἀσμάτων.— Ἐσπερὶς ἐπὶ τῇ Ἐθν. ἑορτῇ τῶν Γάλλων.

Θέατρον.— Νέα πρωτότυπα ἔργα ἐδόθησαν: Πραγματικότης, Ἀδάμ, Παζινού.— Ἡ τραγωδία τῆς ζήλειας, τὸ Παιδί, Λάρμη.— Ἡ τιμὴ τοῦ Γεώργου, Συναδινού.— Δύο πιερότοι, ἡ Παγίς, ἡ Κυρία μὲ τὰς Ἀμελείας, Βαλσαμάκη.— Καμπαρέ, ἐπιθεώρησις Δημητρακοπούλου.— Διπλὴ φωτιά, ὄπερα κωμικὴ Δημητρακοπούλου καὶ Λανράγκα.— Κοντὰ στὸ χαράκωμα, Ἡλιάδου.— Ψυχικὸς γάμος, Ποταμιάνου.— Εἰδωλον, ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ, Κ. Ροδοκανάκη.— Τελευταία θυσία, Γαλανοῦ.— Τὸ παληρόπαιδο, Ἀωνόμου.— Ὁ παπποῦς, Σακελλαρίου.— Μία νύχτα μὲ φεγγάρι, Πολέμη.— Ἀνατολίτισσα Χόρν.— Μπεμπέκα, ὄπερέττα Βεκιαρέλλη καὶ Χατζηπαποστόλου.— Παναθήναια.— Πανόραμα.— Παπαγάλος.— Τὸ Ἀγκάθι, ἐπιθεώρησις Ἀρμακόλλα.— Ρηνοῦλα, Βεάκη.— Ἡ κόρη τῶν κυμάτων, Λιδωρίκη.— Ἡ Μέλισσα, Δημητρακοπούλου.— Κλυταιμίστρα, Π. Ροδοκανάκη.— Διαβολοκόρισσο, ὄπερέττα Φίλιππα καὶ Μαστρακίνη.— Ὁ Πλέσσας γυναῖκα, διασκευὴ Ξενοπούλου.— Ὁ βαπτιστικὸς τῆς Κυρίας, ὄπερέττα Σακελλαρίου.— Ξανθὸς μελαγχροινὸς, Τσοκοπούλου.— Ἡ Δούκισσα τῆς Πλακεντίας, ὄπερέττα Ἀσπρέα καὶ Ἀστεριάδου.— Ἡ Ἀπογραφή, Βώττη.— Χαμένη, Κοκκίνου.— Ἀγριοπούλοδο, Συρράκου.— Μανταρίνος, ὄπερέττα Μαρτίνο.— Ἐν Πάτραις: Χωρὶς δεσμά, Ἀθανασίου.— Ἀγνή, κυρίας Δεδρινοῦ.— Ἐν Λονδίνο. Ὁ πρίγκηψ Βαλεντίνος, Ν. Λαμπελὲτ.

Ἐρασιτεχνικαὶ παραστάσεις: Ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων τοῦ πολέμου.— Ὑπὲρ τοῦ ἀσύλου τῶν παιδῶν.

Θίασος Ὠδεῖον: Ἀρλεζιάννα.

Καλλιτεχνία.— Καλλ. ἀναβίωσις Χαλεπᾶ.— Ἀναδιοργάνωσις Ἐθν. Πινακοθήκης.— Ἰδρυσις Μουσείου χειροτεχνημάτων.— Προκήρυξις ἀνδριάντος Καποδιστριαίου.— Δωρεὰ 25,000 Ρούσσου δι' ἐν μνημεῖον τῆς 100ετηρίδος.— Εἰκόνες τῶν σχολείων.— Ἐπισκευὴ εἰκόνων Ἀκαδημίας.— Ἀποκαλυπτήρια προτομῆς Βότση ἐν Πάτραις.— Δωρεὰ 5.000 Κογεβίνα ὑπὲρ κτιρίου Διαρκῆς ἐκθέσεως.

Περιεχόμενα ΙΗ'. έτους

ΤΟΜΟΣ ΙΗ'. 1918-1919

ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ: Σπ. Δε-Βιάζης.—Γ. Μόδης, —'Αλ. Μωραϊτίης.—Τιμ. Μωραϊτίης.—Παύλος Νιρβάνας.—Γεώργιος Στρατήγης.

'Αμάραντος.—'Ανεμώνη.— Δάφνης.—Φιλό-τεχνος.

ΚΑΛΩΠΙΤΕΧΝΑΙ: Χ. Συρράκος.—Α. Dellant.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Γ. 'Ονέ	18
Ούρανία Ζαβιτσιάνου—Σδρίν	25
Ζ. Πελαδάν	37
Κ. Δεμπυσού	37
'Εδμ. Ροσάν	84

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Γ. Μόδης. 'Ο πύργος του Γεωματικούβου	65,82
---	-------

ΘΕΑΤΡΟΝ

Τά 'Αθηναϊκά θέατρα	9,25,49,56,76,89,108
-------------------------------	----------------------

ΚΑΛΩΠΙΤΕΧΝΙΑ

'Η Γ'. Διαρκής	1
'Η 'Ελληνογαλλική έκθεσις	33
'Η τέχνη εις τὰ σχολεία	49
'Εκθεσις Μιτοκατσιάμπη	85
' Κογεβίνα	85
' Γελοιογραφική	85
' Μαγιάση	86
' Φόρστ	105

ΜΟΥΣΙΚΗ

Συναυλία	90,10)
--------------------	--------

ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

'Αμάραντος Κλάψε, καρδιά μου	21
'Ανεμώνη. 'Η καρδιά μου	21
'Αγάτη-πόνος	51
Α. Μωραϊτίης. Στήν κόρη των ονείρων μου	5

ΠΟΙΗΣΙΣ

Τ. Μωραϊτίης. Quo vadis	67
Δ. Σολωμός. 'Ιταλικά ποιήματα (Μετάφρασις Σ. Δε-Βιάζης)	36,50,68,81,97
Γ. Στρατήγης. Τί λέν τὰ κίματα	72

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

'Αμάραντος. Τί σκέπτομαι	83
'Η πνευματική ζήνησις εν Εύρώπη	73
Τò 1918 εν τῇ φιλολογίᾳ καὶ τέχνῃ	103
'Αντίλαοι	18,37,51,69,86,99
Σύμμικτα	2
Ποικίλη σελίς	6,22
Σημειώσεις ἐνὸς μηνός	7,23,39,54,71,88,102
Γράμματα καὶ τέχνη	10,27,46,61,78,93,109
'Αρχαιολογικά ἀγγέλματα, Νέσι 'Εκδόσεις Τηλέφωνον: εν τῷ ἔξωφύλλῳ.	

ΣΑΤΥΡΑ

Κ. Τὰ παροράματα	101
Π. Νιρβάνας. Κυλὸς ἀνθρώπος	101

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Σ. Δε-Βιάζης. Γὰ 'Ιταλικά ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ	17
Κ.—'Η 'Ελληνική γλῶσσα καὶ οἱ μαλλιαροὶ	8

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Α. Dellant. 'Ο μονόλογος	52
Χ. Συρράκος Φρόσω Κόζκου	16
Βινιτέτες 'Αριστέως, Γέλβερετ, Σκούφου	

ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ

Φέρου—μ.τόουε:	4
'Ελλ. λόγος εν Παρισίοις	41

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑΙ

'Ελλη Βαφειάδου	2
Γιαννούλης Χαλεπᾶς	11
Ούρανία Ζαβιτσιάνου—Σδρίν	25
Φλόρα Κανδηλάκη	77
'Αντωνιος Σῶχος	93
Ε. Παρασκευοπούλου ὡς 'Αμλετ	108

ΣΑΤΥΡΑ

Τὰ λαϊκά ὑποδήματα	4
'Υπερτιμήσις	21
'Ο ἐναγκαλισμός	38
'Ο παροποιητής	53
Τò ἔτανοφῶρι	71
'Ο κόσμος	100

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Συναυλίας.—Κοτσάλη-Σουλτσε, Σαμοίλη, Παπαδημητρίου, Σκέπερς, Παπαγιαννοπούλου, τέσσαρες τῆς ὀρχήστρας τοῦ 'Ωδείου, δύο ἐμφανίσεις τῆς μελοδραματικῆς σχολῆς Τριανταφυλλοῦ Σουλτσε-Φαραντάτου, Πασχάλη, δύο 'Αθηναϊκῆς Μανδολινάτας, Βελουδίου-Γεράκη, ἔργων Καλομοίρη, Δημητράκοπούλου, Φωτιάδου, Σουλτσε, Κροντηροπούλου, Μουσικῆς 'Ακαδημίας, ἔργων Λιάλιου, Γεννάδη, Φωκά, Ξανθοπούλου, Δαλεζίου, Λογκομπάρδη, Βλαστάρη, Σκαρμαγκᾶ, ἔργων Σαμάρα, Φιλίππιδου.— Δύο Στρατιωτικῆς ὀρχήστρας.—'Υπὲρ μικρῶν φίλων τῶν πτωχῶν.—Πρὸς τιμὴν τῆς Γαλλ. στρατιωτικῆς ἀποστολῆς.

'Ανασῦστασις ἑλληνικοῦ κουαρτέτου.—'Εμφάνις τοῦ Πανελληνίου Μουσικοῦ Συλλόγου.—'Εν Κηφισίᾳ, συναυλία ὑπὸ τῆς 'Αδελφῆς τοῦ στρατιώτου, Γεννάδη, Λυκούδη, Τριανταφυλλοῦ, Βολωνίη.

'Ελλ. συναυλία εν Λονδίῳ. Δεσποινίδος 'Αλεξανδρίδου, 'Αμούργη, Ν. Λαμπελέρ.

Μουσικὰ γεγονότα.—'Αποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς Σαμάρα.—'Ιδρυσις Στρατ. ὀρχήστρας.—Διαγωνισμός 'Αθηναϊκοῦ τραγουδιοῦ. (Βράβευσις τριῶν ἀσμάτων, Χατζηαποστόλου, Ροδίου, Κυπαρίσση) —'Ιδρυσις Μουσικῆς 'Ενώσεως.

Νέοι διπλωματοῦχοι τοῦ 'Ωδείου μετὰ μεταλλίου: Δεσπ. Φωκά, Βισιλάκη, Τσακασιάνου, Φιλίππιδου καὶ Παπαδημητρίου.

Τò δαχτυλίδι τοῦ πιερρότου. Κινηματογραφικὸν μελόδραμα Λαυράγκα.

Θάνατοι.—'Απέθανον Γάλλοι: ὁ κριτικὸς Σεβασσὺν, ὁ φιλόσοφος Λασελιέ, οἱ ποιηταὶ Βακὺρ καὶ Delahaye, ἡ συνθέτις Μπουλανζέ, ὁ Σινολόγος Σαβάν, οἱ μυθιστοριογράφοι 'Ιουδιθ Γκωτιέ, 'Ονέ, Πελαδάν, Ζεβακό, Πῶλ Μαργκερίτ, οἱ μουσουργοὶ Δεμπυσὺν καὶ Λεκόκ, οἱ δημοσιογράφοι Λατούς καὶ Τεράς, οἱ ζωγράφοι Μωφρᾶ καὶ Γκυγιεμέ, ὁ ποιητὴς Roy, οἱ συγγραφεῖς Φραγκόνι, Λενερεῖ, Αρλίλαίρη, οἱ 'Ακαδημαϊκοὶ Μπουτροῦ καὶ Λαμῆ.

'Αμερικανοί: ὁ ποιητὴς Wap, ὁ ἱστορικὸς Κουτίν. 'Αγγλοὶ, ὁ δημοσιογράφος Μπέννετ, ὁ συνθέτης Πέρις, ὁ ἠθοποιὸς Οὐντταμ. 'Ιταλοὶ: ὁ μουσουργὸς Μπόιτο, ἡ μυθιστοριογράφος Τζουκάρι, ὁ δραματικὸς συγγραφεὺς 'Οξύλια. 'Ελβετοί: ὁ ζωγράφος Χόδλερ καὶ ὁ συγγραφεὺς Vogt. 'Ο 'Αυστριακὸς μουσουργὸς Gast. Ρῶσσοι, ὁ ζωγράφος Ρεπὶν καὶ ὁ δημοσιογράφος Βογιόβιτς.

σιογράφοι Α. Κύρον, Κ. Κούσουλας καὶ Ν. Μπενάκης, ὁ φωτογράφος Πιλάβιος, ἡ ποιήτρια Σβορώνου, ὁ θεολόγος Φ. Παπαδόπουλος.

Μνημόσυνα φιλολογικά. Κυπ. Στεφάνου καὶ 'Αλεξάνδρας Παπαδοπούλου.

Φιλολογία.—'Ιδρυσις ἔδρας νεοελληνικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Λονδίνου.—Δίκη Σαλώμης εν Λονδίῳ.—Τελετὴ ἀπονόμῆς 'Αριστείου εἰς τὸν κ. Πολέμην.—Νέοι καθηγηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς: Κουγέας, Ράδος.—Παρασημοφοραὶ λογίων.

'Εκδόσεις πρωτοτύπων 'Ελλ. ἔργων. 'Επιστημονικά.—Περὶ Βυζαντινοῦ νομίματος, 'Ανδρεάδου.—Γάμος δι' ἀντιπροσώπου Μπαλῆ.—Ψυχικαὶ ὀδύνη καὶ ἔγκλημα, Μελετοπούλου.—Περὶ διαζυγίου Τριανταφυλλοπούλου.—'Επιστημονικὴ 'Επετηρὶς Πανεπιστημίου.

'Ημερολόγια.—'Ακαδημαϊκὸν Πατρῶν.—Μικρασιατικόν.—Σκόκου.

'Ιστορικά.—'Ιστορία φάρων, Λυκούδη.—Βυζαντινὰ πολὺπτυχα. Ροδοκανάκη.—'Ο Ξάνθιππος εν Καρχηδόνη, Ράδος.

Θεατρικά.—Τὸ Μυστικὸ τῆς Βαλέρινας Ξενοπούλου.—Θεμιστοκλῆς, Καλοσύπη.

Κριτικά.—Περὶ Βύρωνος, 'Ατσεῦ.—Περὶ Μαβίλη, Πασαγιάννη.—Πέτρος Μάγνης.—'Η 'Ελληνικὴ καὶ ἡ Βουλγαρικὴ ψυχὴ εἰς τὴν δημόδιη ποιήσιν, Κολοκοτρώνη (Γαλλιστί).

Μουσική.—Συνθέσεις Καβαλιέρου, Κυπαρίσση, Ροῦδου, Χατζηαποστόλου, Βεργωτῆ.

Δογοτεχνικά.—'Αράχνη, Εὐστρατιάδου.—Ψηλὰ Βουνά, Παπαντωνίου.—Δίχως φτερά, Μικροὶ περίπατοι, Σκίπη.—Χρυσόμυγες, Χαίροπούλου.—'Ο θάνατος τῆς ἀδελφῆς μου, Φαλτάιτς.

Πολιτικά.—'Η 'Ελλάς εν τῇ πάλῃ, Μπότσαρη.—'Η μεγάλη 'Εθνικὴ κρίσις, Φραγκοῦδη.—Αἱ μικραὶ 'Ελλάδες, Σκίπη (Γαλλιστί).—Δημοκρατισμὸς τοῦ 'Ελλήνος, Φιλαρέτου.

Ποικίλα.—'Επετηρὶς «Παρασσοῦ» ('Ετος ΙΓ')—'Ελληνικὴ 'Εποποιία, Χ. Παπαντωνίου.—

*Αναμνηστικὸν τεῦχος τοῦ Κυβερ. Στεφάνου.

Ποιήσεις.— Ἐκ βαθέων, Τσιριμιώκου.— Τραγούδια τοῦ καλοῦ καιροῦ, Ζερβοῦ.— Κ' ἐπὶ Γῆς εἰρήνη, Δούρα.— Τραγούδια σὲ μοντέρους σοποῦς, Μπουφίδου.— Γυρισμοί, Φιλύρα.— Σονέτια, Κοκκινέκη.— Τί λέν τὰ κύματα, Στρατήγη.— Τραγούδια τῆς φυλακῆς, Δαμβέρρη.— Ἀσφόδελοι, Μαλακάση.— Ἀπολλώνειον ἄσμα Σκίπη.— Τραγούδια, Αἰκ. Κασιφροῦ.— Ἐκτον βιβλίον ἀσμάτων, Ραφτοπούλου.

Τύπος.— Νεαί ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν. Βαλ-

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΦΥΡΣΤ

Ἡ φιλόξενος αἴθουσα τοῦ «Γέο» ἐστέγασε ἔργα πλήρη ὑπαιθρίου φωτός, τύπους καὶ τοπεῖα τῆς Ἀττικῆς, ἐνὸς ξένου ζωγράφου τοῦ κ. Walter Fürst, Τσέχου τὴν καταγωγὴν, ἀπὸ διετίας διαμένοντος ἐν Ἀθήναις. Ἀνήκει εἰς τὴν σχολὴν εἰς ἣν ἐδόθη τὸ ὄνομα: Expressionisme. Τὰ ἔργα του δὲν ἔχουσιν ψυχὴν δὲν εἶνε ὑποβλητικὰ. Ἐντυπωσιακὰ ἀπλῶς, διακοσμητικὰ. Ὁ κ. Φύρστ κυρίως εἶνε decorateur.

«Ἐπὶ τὰ κυπαρίσσια» ἕνας συνδυασμὸς φύσεως καὶ φαντασίας, ἔχει καλὴν προοπτικὴν.

Ἡ Ἀκρόπολις—μία ἀποψὶς τοῦ τείχους τῆς ἀπὸ τὴν Πλάκαν εἰλημένη. Κάνεις ἔως τώρα ζωγράφος δὲν ἐσκέφθη νὰ παρουσιάσῃ τὴν Ἀκρόπολιν χωρὶς τὸν Παρθενῶνα. Εἶνε πρωινὴ ὥρα καὶ ὁ δρόμος ἔχει βάθος καὶ φωτισκίαισιν ἐπιτυχῆ.

Ὁ Κοκκινάρης κατὰ τὴν ὥραν τοῦ λυκόφωτος εἶνε μία καλὴ σπουδὴ φωτισμοῦ. Ἡ χαράδρα τῆς Χελιδονοῦς ἀρ' ὑψηλοῦ ζωγραφισμένη εἶνε ἔργον μᾶλλον ρουτουριστικόν.

Τὰ Ἀναφιώτικα, ὁ γνωστὸς συνοικισμὸς τῶν Ἀθηνῶν διασώζει τὸν ἰδιαιτέρων χαρακτηρισμὸν του, εἰς μίαν ἡρεμὸν ἀτμόσφαιραν. Ἐπὶ ἐποψὶν ὁμοῦ σχεδίου ὑστερεῖ. Τὰ σκίτια φαίνονται νὰ γέρνουν, ὡς σεισμόπληκτα. Τὸ ἔργον ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀντὶ 2,000 δρ. Οἱ «Χαρτοπαίχται» ἔχουν συνθετικὰς ἀρετὰς. Εἰς τὰς φυσιογνωμίας τῶν παικτῶν ἀποτυπῶνται ὁ κόματος καὶ ἡ ἐντασις τῆς προσοχῆς.

Ὁ πίναξ «Ἡ Μενιδιάτισσα» εἰς τὴν ἐκκλησίαν» ἀποτελεῖ μίαν πρωτότυπον προσπάθειαν ἀπλοῦ λευκοῦ χρώματος χωρὶς νὰ εἶνε μονότονον καὶ εἶνε τὸ μεγαλειότερον εἰς μέγεθος ἔργον τῆς ἐκθέσεως, ἀλλ' ὄχι εἰς τέχνην μεγαλειότερον.

Αἱ προσωπογραφίαι—τύποι μᾶλλον—εἶνε καλὰ σχεδιασμένοι, μὲ μίαν περίεργον προτίμησιν γωνιωδῶν προσώπων. Ἐχουν ἔκφρασιν, μὲ χρωματισμοὺς κτυπητοῦς, μὲ καθαρότητα, κεφαλαὶ εἰργα-

κανικὸς Ταχυδρόμος (Καθημερινή).—Φιλελεῖθεροι Ἄρχαί.—Νέον Πνεῦμα (καθημερινή).—Ἐλευθερον Βῆμα.—Ἐλευθερος ἄνθρωπος.—Ὁ ἀλύτρωτος.—Ἐφημερίς τοῦ μετώπου.—Βυζαντινὴ ἐπιθεώρησις.

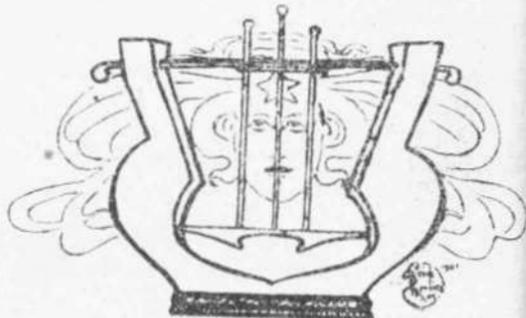
Περιοδικά.— Ἀπ' ὕλα.— Σφαῖρα.— Νέον φῶς.—Revue de Grèce.— Les Annales Francohelleniques.—Ναυτικὴ Δόξα.—Τὸ Γέλιο.—Ὁ Βωμός.—Τὸ Μέλλον.—Ἐλευθερον Βυζάντιον.—Πανεπιστημιακὴ ἐπιθεώρησις.—Ἐπανελήφη ἢ ἔκδοσις τῆς «Λύρας». Διεκόπη ἢ «Οἰκονομικὴ Ἑλλάς».

σμέναι μετὰ τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν.

Ὁ κλέπτης τῶν μῆλων, ἕνα παιδί τὸ ὅποιον φοβεῖται μήπως ἀνακαλυφθῆ εἶνε τὸ καλλίτερον. Ὁ Ριζαρίτης, ὁ Χωρικὸς, ὁ Μαχητὴς τοῦ Σικρᾶ μὲ τὴν ταλαιπωρημένην μορφήν, ὁ Λουστρος—ἕνα πρότυπον κλασικοῦ τύπου, ὅστις ἀπεδόθη καλλιτεχνικώτατα—τὸ Προσφυγόπουλο καὶ τὸ Ἀρρωστὸ παιδί πολὺ ἐκδηλωτικὸν τῆς ἐξανθήσεως καὶ εἰς τὸ γρῶμα καὶ εἰς τὴν μορφήν—ἔλα ἐκφραστικὰ.

Τὴν ἐκθεσιν συμπληρώνουν θεατρικὰ decors μιᾶς φανταστικῆς ὀπερέττας—προωρίζοντο ἀρχικῶς διὰ τὴν «Ἀσπρὴν τρίχα»—σκηνογραφίαι καὶ κουστούμια μὲ πολὺ γούστο, μὲ ποιικιλίαν καὶ πολυτέλειαν φιλοτεχνημένα. Εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου ὁ καλλιτέχνης θὰ ἐγκατασταθῇ ἀσφαλῶς θὰ εὑρῶν μίαν καλὴν θέσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ὁ κ. Φύρστ δίδει μὲ τὴν ἐκθεσὶν του ἐν διδαγμα πολύτιμον. Καίτοι ξένος, παρουσιάσει μίαν ἐκθεσιν ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ἑλληνικὰ ἔργα. Κρί εἰδικώτερον τὸν ἀπησχόλησε ἢ συνοικία ἐκείνη τῶν Ἀθηνῶν ἢ ὅποια διατηρεῖ κάτωθεν τῆς Ἀκροπόλεως τὸν παλαιὸν τύπον, τὸν ὅσον χαρακτηριστικὸν ἀλλὰ καὶ ἀνεκμετάλλευτον ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνας μας.

Περὶ τὰ 15 ἔργα ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῶν κ. κ. Πάτη, Ντὲ Μπιγῶ, Ἀστερίου, Σ. Βαρειαδάκη, Σαλιάρη, Τόμπρου, Μαγιάτη, Ζαρίφη, Κασδῶνη, Φωκᾶ, Τσιτισπούλου.

ΤΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΘΕΑΤΡΑ

Αἱ ἀπόκρῳ ἐρέτος ἐπαιζῶν τὸν κυριώτερον ρόλον εἰς τὰ θεάτρα μὲ τὰς προχείρως γραφεῖσας Ἀποκρητικὰς ἐπιθεωρήσεις. Τὸ Γαῖτανάκι (Μωραϊτίνη καὶ Βώττη) εἶχε μερικὰς σκηνὰς καλὰς, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀνταξίας τῶν συγγραφέων, οἱ ὅποιοι φρονίμως ποιοῦντες ἐκρύβησαν ὑπὸ τὴν ἀνωθυμίαν.

Νέαν ἐπιτυχίαν ἠρίθμησεν ἡ δ. Κοτοπούλη εἰς τὴν «Ἄνναν Καρενίν» τοῦ Τολστόι. Μᾶς παρῆσαν ἀληθινὴν ἀπέλαυσιν, μὲ μίαν ἀντίληψιν ἀνωτέρας τέχνης ἀξιοσημείωτον. Ἀλλὰ καὶ οἱ συνεργάται τῆς ἠρμήνευσαν τὰ μερῆ τῶν μετὰ πολλῆς ψυχολογίας. Ἡ «Ἄννα Καρενίν» ἀπέτελεσε μίαν νέαν δύναμιν τοῦ δραματολογίου τῆς.

Ἐδόθη διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἀθήναις ἐν ἐκτάκτῳ παραστάσει ἡ «Μονομαχία» τοῦ Λεβεδᾶν κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Δ. Κιστοπούλου. Μετέσχον τῆς παραστάσεως οἱ κ. κ. Βονασέρας, Βεάκης, Ροζάν καὶ Γαλάτη.

Ἡ παλαιάμαχος τραγωδία κ. Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου δὲν λησμονεῖ τὴν ἀγαπητὴν τῆς σκηνῆν. Ἐπαιξε τὴν «Ἀμλετ» μετὰ πολλῆς ψυχολογικῆς δυνάμεως. Ἰδίως εἰς τὴν σκηνὴν τῶν φαντασμάτων ἐδειξε τὴν παλαιὰν μεγάλην τέχνην τῆς.

Ὁ θίασος τοῦ Ὁδείου συνεχίζων τὰς παραστάσεις του ἔδωκε τὸν «Ρωμαῖον καὶ Ἰουλιέτταν». Ἡ λυρική τραγωδία ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ Ἑλλ. σκηνῆς μὲ τὴν ἐπιμέλειαν, ὑπὸ ἐποψὶν ἰδίως πολυτελοῦς σκηνοθεσίας.

Ἡ δ. Μπενῆ-Ψάλτη, ὡς Ἰουλιέττα εἶχε μίαν ποιητικώτατην ἐμφάνισιν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἔξωστου, ἦτο μία εἰκὼν ἀληθινὰ καλλιτεχνική.

Ἡ φωνὴ τῆς φυσικῆ, ἡρεμῆ, γλυκεῖα, περιπαθῆς προσηρμύσθη ἄριστα εἰς τὸ λεπτὸν τῆς ἡρώιδος πρόσωπον. Ἡ δ. Κοτσάλη ὡς Ρωμαῖος ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῶν δυσκολιῶν ρόλου, ἀνδρικοῦ ἄλλως τε, ἐπιτυχῶς. Ὁ κ. Παπαρροῆστος ὡς Καπουλέτος παρὰ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας του, ἐπαιξε τὸ γερωντικὸν πρόσωπον μὲ ὑπόκρισιν παλαιοῦ πεπειραμένου ἠθοποιοῦ. Εἰς τὴν φωνήν, τὰς κινήσεις τὴν μιμητικὴν ἐν γένει ὑπῆρξε θαυμαστος, ἰδίως εἰς τὴν σκηνὴν τῆς ἐνασκήσεως τῆς πατρικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῆς θυγατρὸς του. Καλὸς ὡς πάτερ Λαυρέντιος ὁ κ. Κοντογιάννης.

Ἡ παλαιὰ κωμῶδια τοῦ Μπωμαρσαί «Ὁ γάμος τοῦ Φιγαρώ» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Σ. Μαρκέλλου ἐπαίχθη ἀπὸ ὅλα σχεδὸν τὰ πρόσωπα καλὰ. Ἡ δ. Μπενῆ-Ψάλτη, ὡς κόμησσα εἶχε ὀλην τὴν εὐγένειαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ δ. Ζερβοῦ ὡς θαλαμηπόλος ἐπαιξε μὲ χάριν, ἀρίστη δὲ ὡς οἰκονόμος ἡ δ. Σ. Κανελλοπούλου, τῆς ὁποίας τὸ διευρὲς τάλαντον εἶνε ἀξιοσημείωτον. Ὁ κ. Κοντογιάννης, ὡς Φιγαρώ, δὲν εἶχε τὴν ἀπαιτουμένην λεπτότητα, τέλει δὲ ὑπεκρίθη τὸν μεθυσιμένον ὁ κ. Λεστούνης. Γενικῶς ἡ παράστασις ἤρесе, καίτοι εἰς τὸ σύγχρονον θεάτρον, μὲ τὴν σημερινὴν ἐξέ-

λιξίν του, ἔργα ὅσον ἀπλᾶ δὲν προκαλοῦν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν, ἀλλ' ἀπλῶς διασκεδάζουν, ἀνευ ἀξιώσεως.

Ὁ θίασος τοῦ «Πανελληνίου» ἀνεδίβασε διὰ πρώτην φορὰν παρ' ἡμῶν τὴν «Μαντὰ Μπουττερφλάι» τὸ δυνατόν μελοδραμα τοῦ Πουτσίνοι. Τῆς αὐτῆς τεχνολογίας μὲ τὴν «Μποῦμ», ἔχει λιμπρὸν ἀρτιον, μὲ μίαν τραγικὴν ὑπόθεσιν ἐξελλισσομένην ἐν Ἰαπωνίᾳ. Μία Ἰαπωνέζα, ἡ Μπουττερφλάι (πεταλοῦδα) ἀγαπᾷ τὸν Πίγκερτον, Ἀμερικανὸν ὑποπλοίαρχον ὅστις τὴν νυμφεύεται κατὰ τὰ Ἰαπωνικὰ ἔθιμα, μᾶλλον διὰ νὰ περάσῃ τὸν καιρὸν του, καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀγάπην τῆς. Ἡ Μπουττερφλάι θυσιάζει ὅλα εἰς τὸν ἔρωτά της. Συγγενεῖς καὶ θρησκείαν. Πρόκειται ὁ Πίγκερτον νὰ φύγῃ μὲ τὸ πλοῖον του καὶ οἱ σύζυγοι χωρίζονται. Ἡ Μπουττερφλάι ζῆ μὲ τὴν ἀνάμνησιν του καὶ τὸ παιδάκι των. Ὁ Πίγκερτον ἐπιστρέφει εἰς Ἰαπωνίαν, ἡ Μπουττερφλάι στολιζεται διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῆ, ἀλλὰ μανθάνει ὅτι ὁ ἄνδρας τῆς ὑπανδρεύθη ἄλλην εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἦλθε μὲ τὴν νέαν σύζυγόν του καὶ εἰδοποίησε τὴν Μπουττερφλάι νὰ τοῦ στείλῃ τὸ παιδί των. Αὐτὴ κατεσπαραγμένη δέχεται, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἔλθῃ νὰ τὸ πάρῃ ὁ ἴδιος. Καὶ ὅταν ἔρχεται, τὴν βλέπει νὰ σκοτώνεται σιμὰ εἰς τὸ παιδί των.

Ἡ μουσικὴ εἶνε θαυμασία, πλήρης λυρικῆς περιπαθείας.

Ἡ κ. Κυπαρίσση ἐμφανισθεῖσα μετὰ μακρὰν σιγῆν, ἀπέδωκε τὸν ρόλον τῆς Μπουττερφλάι μὲ μεγάλην ἔκφρασιν. Ἀρκετὰ καλὴ ἡ δ. Παντζοπούλου, ὑποκριθεῖσα τὴν Σουντζοῦκι. Τὰ ἄλλα πρόσωπα κατώτερα πάσης κρίσεως.

Ἦρχισαν τὰ προανακρούσματα τῶν θεατρικῶν συνδυασμῶν διὰ τὴν θερινὴν περίοδον, ἧτις προμνησεται ἐνδιαφέρουσα.

Ὁ θίασος τῆς Κυβέλης θὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ Σμύρνην, ὅπου θὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων, ἀσφαλῶς θριαμβευτικὰς.

Τὸ Μελοδραμα ἐὰν δὲν περιοδεύσῃ θὰ ἐγκατασταθῆ εἰς τὰ «Διονύσια», εἰς τὸ «Πανελλήιον» ὁ θίασος τῆς κ. Κυπαρίσση. Ὁ θίασος τῆς κ. Ἐνγκελ θὰ μᾶς ἀποχαιρετήσῃ, μεταβαίνων εἰς Αἴγυπτον, Σμύρνην καὶ Κων(σταντι)νούπολιν.

Ὁ θίασος τῆς κ. Ἀφεντάκη θὰ παραμείνῃ εἰς Θεσσαλονίκην. Διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως συνεπήχθη ἐταιρεία ὑπὸ τῆς δ. Κοτοπούλη καὶ τῶν κ. κ. Φύρστ καὶ Ἀναστασιάδου, ἧτις ἐνοίκιασε τὸ «Κεντρικόν» καὶ τὴν «Ἀλάμπραν». Εἰς τὸ πρῶτον θὰ παιχθῶν τὰ «Παναθηναῖα» μὲ διευθυντὴν τὸν κ. Γονίδη καὶ εἰς τὸ δευτέρου θεάτρον θὰ δοθῆ ὁ «Παπαγάλος» μὲ τὸν θίασον Νίκα. Θὰ ἐμφανισθῆ ὁ θίασος τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων μὲ ἑλληνικὰ ἔργα εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Νέον θεάτρον κτίζεται ὑπὸ τοῦ κ. Λαζάνη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου. Θὰ παιχθῆ ἐκεῖ τὸ «Πανόραμα» ἀπὸ τὸν θίασον τοῦ κ. Σαμαρτζῆ.

Η κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ ΩΣ ΑΜΔΕΤ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Εἰς τὴν συνοικίαν Βαρδάρ τῆς Θεσσαλονίκης ἀνεκαλύφθη ἀρχαῖον νεκροταφεῖον τῶν τελευταίων ρωμαϊκῶν καὶ πρώτων χριστιανικῶν χρόνων. Εὐρέθησαν διάφορα ἀγγεῖα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα.

— Ἡρξάτο ἡ λειτουργία τῆς πέρυσι συσταθείσης Ἀρχαιολογικῆς σχολῆς πρὸς παρασκευὴν ἀρχαιολογικῶν ὑπαλλήλων. Μαθηταὶ γίνονται δεκτοὶ φοιτηταὶ καὶ διδάκτορες.

— Εἰς τὸ χωρίον Κοκκάλι τὸς Καρυστίας, ἀνευρέθησαν 200 πῆλινα ἀγάλματα τοῦ Ε' π. Χ. αἰῶνος. Θὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ κ. Παπαδάκη.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Πρωτοβουλία τοῦ Συνδέσμου τῶν Καλλιτεχνῶν θὰ διοργανωθῇ ἐν Παρισίοις τὸ προσεγὲς φθινόπωρον εἰς τὸ Salon d'automne Πανελληνίως Καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις, ἣς θὰ μετὰσχῶσι οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες καλλιτέχναι. Ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ θ' ἀποτελεῖται ἀπὸ Γάλλους μόνον καλλιτέχνας.

— Εἰς τὴν προθήκην Ἐλευθερουδάκη ἐξετέθη μία κεφαλὴ γέροντος. ὕδατογραφία τοῦ κ. Μποκατσιάμπη λίαν ἐκφραστικὴ, λεπτοτάτης τέχνης ἔργον.

— Ἡ ἐπὶ τῶν σχολικῶν εἰκόνων ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε ὀριστικῶς τὰς ὑπὸ ὄρον ἐγκριθείσας εἰκόνας τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐργαστήρια τῶν ζωγράφων καὶ γλυπτῶν ἵνα ἐκλέξῃ ὅσα πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν ἔργα τῶν κατάλληλα διὰ τὰ χρησιμοποιοῦν εἰς τὰ σχολεῖα.

— Διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Πλαστικῆς εἰς τὴν τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν σχολὴν τοῦ Πολυτεχνείου ὁ γλύπτης κ. Μ. Τόμπρος.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἡ ἀρτισύστατος Ἐταιρεία τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν της διὰ σειρᾶς διαλέξεων κατὰ Πέμπτην εἰς τὸν «Παρθενῶνα». Ὁ Πρόεδρος αὐτῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Μελέτιος καὶ ὁ ἔφορος τῶν Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων κ. Σωτηρίου ὠμίλησαν περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐταιρείας καὶ ἐν γένει περὶ τῆς ἐθνικῆς σημασίας καὶ τῶν κινδύνων οὓς ὑφίστανται αἱ ἐν ταῖς ὑποδοῦλοις Ἑλλ. χώραις Βυζαντιναὶ ἀρχαιοτήτες. Ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηρίου ὑπεδείχθησαν τὰ μέσα τῆς διασώσεως. Ἐἶνε ἡ ἀπὸ τῶν σχολικῶν βάνθρων ἐμπνευσις τοῦ σεβασμοῦ πρὸς αὐτάς, ἡ ἐκστρέφεισι τῶν γνώσεων καὶ ἡ ἀμυνα κατὰ τῶν Βουλγάρων, οἱ ὅποιοι παρουσιάζουν τὰ ἰδικὰ μας κειμήλια ὡς ἰδικὰς τῶν περγαμηνῶν.

Ἐν ἄλλῃ διαλέξει ὁ σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ὠμίλησε περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἀνέπτυξε τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐξῆρε τὴ βοήθειαν φωτεινῶν εἰκόνων τὸ γνησίως Ἑλληνικὸν εἰς κομψότητα καὶ φῶς Ἑλληνικὸν σχέδιον ἀποτελοῦν ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς σκοτεινοὺς Χριστιανικοὺς ναοὺς τῶν Ἀθη-

νῶν καὶ κατέληξε μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ Πάσχα θὰ συνεχίσῃ τὴν διακοπιεῖσαν λειτουργίαν ὁ Πατριάρχης τῆς Ὁρθοδοξίας.

Κατὰ τὴν γ' διαλέξιν ὁ κ. Κ. Ράδος ὠμίλησε περὶ τοῦ Βυζαντινοῦ Ναυτικοῦ, ἀναπτύξας τὸν ὄργανισμὸν καὶ ἐκθέσας τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ, διεξελθὼν ὅλα τὰ στάδια τῆς δράσεώς του καὶ τονίσας τοὺς θριάμβους του.

Εἰς προσεγεῖς διαλέξεις θὰ ὀμιλήσουν οἱ κ. κ. Ἀδαμαντίου, Χρ. Παπαδόπουλος, Δαμβέργης, Κουκουλῆς, Σοκόλης, Γρ. Παπαμιχαήλ, Τριανταφυλλόπουλος, Θεοδωρόπουλος, Καλογερόπουλος καὶ Τυπάλδης.

— Ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Κ. Ράδος συνεχίζων τὰς διαλέξεις τοῦ Ἀγγλο-Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου ὠμίλησεν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐταιρείᾳ περὶ τοῦ θαλασσοῦ κράτους τῶν Ἀγγλων καὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἀνατολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου. Ἀνέπτυξε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐπίκαιρον θέμα μετὰ πολλῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως, συνήθους ἄλλως τε εἰς τὸν εἰδικώτατον ναυτικὸν ἱστοριογράφον.

— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς παραστάσεως τοῦ «Μικροῦ Ἐγυῶλφ» τοῦ Ἴψεν ὁ κ. Ι. Ζερβὸς ὠμίλησεν ἐν τῷ Β. Θεάτρῳ περὶ τοῦ βίου τοῦ μεγάλου Νορβηγοῦ καὶ τῶν ἔργων του, εἰδικώτερον δὲ περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ «Μικροῦ Ἐγυῶλφ» καὶ τῆς δράσεως τῶν κυριωτέρων προσώπων.

— Ὁ κ. Χ. Μαριδάκης ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἐταιρείας τῶν Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν ἐπιστημῶν ὠμίλησε περὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ διαζυγίου, ἐπικολούθησε δὲ ἐπιστημονικὴ συζήτησις.

— Ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρείᾳ ὁ Γυμνασιάρχης κ. Γεώργ. Γαργάκας ἔκαμε διάλεξιν μὲ θέμα «Ἡ Μεγάλῃ Βρετανία καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα».

— Εἰς τὴν σειρᾶν τῶν διαλέξεων ἃς ἔκαμεν ἐν Λονδίνῳ Ἀγγλιστὴ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μενάρδος περὶ νεοελληνικῆς ποιήσεως καὶ λογοτεχνίας καὶ τῆς ἐπιρροῆς ἐπὶ τῆς Ἑλλ. ψυχῆς τοῦ ὠμίλησε περὶ Ρήγα Φεραίου, Σολωμοῦ, Κάλβου, Βαλαωρίτου, Σούτσου, Ραγκαβῆ, Βερναρδάκη, Παπαρρηγοπούλου, Βασιλειάδου, Παράσχου, Ζαλοκώστα, Λασκαράτου, Τυπάλδου, Βιζυνοῦ, Κρυστάλλη, Σουρῆ, Παλαμά, Δροσίνῃ καὶ Πολέμη, ἀναγνώσας καὶ ἔργα τῶν.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἀπέθανεν ἐν Πειραιεὶ ὁ δραματικὸς συγγραφεὺς καὶ φιλόλογος Ἰωάννης Καλοστόπης. Πατριωτικώτατος, λόγιος καὶ ποιητὴς καὶ δημοσιογράφος, ὑπηρετήσεν ὡς γυμνασιάρχης ἄλλοτε ἐν Σέρραις καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Μακεδονίας, περὶ ἧς ἔγραψε καὶ ἱστορικὰς μελέτας.

— Ἡ Φιλοσοφικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεκήρυξεν ἐπίτιμον διδάκτορα τὸν Ἀνατὸλ Φράνς. Ὁ συγγραφεὺς τῆς «Θαῖδος» καὶ τοῦ «Μικροῦ Πέτρου» καὶ ἱστορικὸς τῆς «Δύρηλιανῆς Παρθένου», ὁ Ἄτι-

κότατος τὸ πνεῦμα συνηγόρησεν ἐσχάτως ἐκθύμως ὑπὲρ τῶν Ἑλλ. δικαίων. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἶχε φιλοξενήσῃ ἢ Ἑλλάς τὸν «Παρισινὸν Ἀθηναῖον». Ἀντιθέτως ὁ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συνάδελφός του Πιέρ Λοτι ἐξετράπη εἰς ἀφορήτους φιλοτουρκισμούς. Ἐφ' ᾧ καὶ τὸ Τουρκικὸν Πανεπιστήμιον τὸν ἐχειροτόνησε ἐπιτιμὸν καὶ θρηνητὴν, ἄγνωστον τίνος μαθήματος. Πιθανὸν νὰ ἰδρυσθῇ ἐδ. α. μυθιστοριογραφίας.

— Ὁ ἐν Κων)πόλει Ἑλληὴν ἀντιπρόσωπος κ. Κανελλόπουλος ὑπέβαλε πρὸς τὸ Οἶκ. Πατριαρχεῖον πρότασιν περὶ ἰδρύσεως Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Κων)πόλει.

— Εἰς τὸν ζωγράφον κ. Λυκ. Κογεβρίναν ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς σταυρὸς τοῦ Σωτήρος.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ ψυχίατρος Σίμων Ἀποστολίδης, ὁ συγγραφεὺς τῶν «Ψυχώσεων», βιβλίου ἐπιστημονικοῦ τὸ ὁποῖον ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν ὅταν ἐξεδόθη πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ προεκάλεσεν εὐρεῖαν συζήτησιν. Διεκδικήσας τὴν ἔδραν τῆς νευρολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον παρηγωνίσθη καὶ ἐφυγεν τῷ 1894 εἰς Κων)πολιν, ὅπου διέμενεν ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐκεῖ φρενοκομείου. Ἐγεννήθη ἐν Βάρῃ τῷ 1854, ἐσπούδασε φρενολογίαν εἰς Παρίσιος καὶ Βιέννην. Ἐγραψε ἐκτὸς τῶν «Ψυχώσεων» καὶ ἄλλον ὀγκώδη τόμον τὴν «Τοπογραφικὴν φυσιολογίαν τοῦ ἐγκεφάλου». Ὁ Ἀποστολίδης ἐδημοσιογράφησε συγχρόνως, διακριθεὶς διὰ τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν προσέτι τοῦ ὕφους. Ἐδημοσίευσεν πλείστας μελέτας καὶ ἄρθρα εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν», «Ἐφημερίδα», «Ἐστίαν», «Πρόδοτον» Κων)πόλεως καὶ εἰς ἡμερολόγια.

— Ἀπέθανεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμὸς» ὁ Πλάτων Ροδοκανάκης, μυθιστοριογράφος καὶ δραματικός συγγραφεὺς. Ὑπάλληλος βιβλιοπωλείου, ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον μὲ τὸ ἔργον «De profundis» ρυθμικὸν πεζογράφημα. Κατόπιν ἐδημοσίευσεν τὸ «Φλογισμένο ράσο» καὶ ἀργότερα τὸ λυρικὸν μυθιστόρημα «Τὸ βυσινὶ τριαντάφυλλο». Εἰς τὸ «Ἔθνος» εἶχε δημοσιεύσῃ τὴν «Θυσίαν», ἐνδιαφέροντα δὲ χρονογράφημα ἐδημοσίευσεν κατὰ καιροὺς εἰς Ἀθηναϊκὰς ἔφημερίδας. Ἐσχάτως ἐξέδωκε τὰ «Βυζαντινὰ πολύπτυχα». Ἐγραψε καὶ δύο λυρικά δράματα, τὸν «Ἄγ. Δημήτριον» καὶ τὴν «Κλυταιμῆστραν» ἐπικριθέντα διὰ τὸ γλωσσικὸν ὕφος.

Ὁ Ροδοκανάκης ἦτο πρωτότυπος καὶ αἰσθητικὸς συγγραφεὺς, μιμητὴς τοῦ Χρηστομάνου. Τὰ ἔργα του ἔχον χρῶμα καὶ ρυθμὸν. Ἐσχάτως εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς Βυζαντινὰς μελέτας· εἶχε διορισθῆ ἔφορος τῶν ἐν Θεσσαλονικῇ Βυζ. ἀρχαιοτήτων καὶ πρὸ τίνος εἶχεν ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νεοσυστάτου Βυζ. Ἀρχαιολογικοῦ τμήματος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο δημοσίᾳ δαπάνῃ. Τὸν νεκρον ἀπεχαιρέτησεν ὁ κ. Βουτιερίδης ἐκ μέρους τοῦ «Συνδέσμου τῶν Συντακτῶν».

— Ἀνετέθη ἡ σύνταξις τοῦ ἀναγνωστικοῦ βιβλίου τῆς Δ' τάξεως τῶν Δημοτικῶν σχολείων εἰς ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Δελμούζου, Τριανταφυλλίδου, Δ. Ἀνδρεάδου, Παπαντωνίου καὶ Γ.ρ Βενεπούλου.

— Εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς καλλιτεχνικῆς του ζωῆς ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις συνεπείᾳ γρίπτης ὁ λυρικός ὀξύφωνος Γεώργιος Χατζηλουκάς. Υἱὸς ἀρχιτέκτονος, ἐσπούδασεν ἐν Ἰταλίᾳ φωνητικὴν μουσικὴν καὶ ἀνῆλθε νεώτατος ἐπὶ σκηνῆς, Μετέσχε τοῦ Ἑλλ. μελοδράματος, διεκρίθη δὲ εἰς τὴν «Μανὸν», τοὺς Πουριτανούς» τὴν «Καρβαλερίαν». Ὁ θάνατος τοῦ συμπαθοῦς καλλιτέχνου ἀφίνει δυσαναπλήρωτον κενὸν εἰς τὴν Ἑλλ. μουσικὴν. Τὸ Ἑλλ. μελοδράμα ἔχασεν ἕνα στολובάτην. Ἐπιτάφιον ἐξεφώνησεν ὁ βαθύφωνος κ. Βλαχόπουλος, μέλη δὲ τοῦ μελοδράματος ἔψαλον κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν.

— Ὑπὸ τοῦ θιάσου τῶν Συγγραφέων θὰ παρασταθοῦν ὁ «Ἰαρός» τραγωδία τοῦ κ. Δημητρακοπούλου ἢ «Ἠλέκτρα» τοῦ Εὐριπίδου κατὰ μετάφρασιν ἔμμετρον τοῦ κ. Πολέμη, ὁ «Οἰδίπους» τοῦ Σοφοκλέους κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Φ. Πολίτου.

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπέθανεν εἰς τὸ Γερνέβαλδ ὁ Γερμανὸς μυθιστοριογράφος καὶ θεατρικὸς συγγραφεὺς Παῦλος Λινδάου, εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν. Ἀντιπρόσωπος τοῦ κοινωνικοῦ δράματος ἐν Γερμανίᾳ, ἔγραψεν ἀρκετὰ ἔργα ἐπιτυχῆ, ἐκ τῶν ὁποίων γνωστὸν παρ' ἡμῖν εἶνε ὁ «Ἄλλος» περὶ σταθεῖς εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη μὲ τὸν τίτλον «Ὁ Εἰσαγγελεὺς Χάλλερ». Ὁ Λινδάου μετέφρασε τὸν Δουμᾶν καὶ τὸν Μυσσὲ εἰς τὴν Γερμανικὴν.

— Εἰς τὸ Λονδίνον ἰδρύεται Μουσεῖον τῆς παγκοσμίου πολεμικῆς εἰκονογραφίας. Θὰ σταλῶσι ζητηθεῖσαι καὶ ἐξ Ἑλλάδος εἰκονογραφημένα διαφημίσεις σχετικαὶ πρὸς τὸν πόλεμον.

— Ἐν ἑορτῇ δοθεῖσιν εἰς τὸ Λονδίνον ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας πρὸς διάδοσιν τῶν ξένων γλωσσῶν ἀπηγγέλθησαν ποιήματα καὶ ἐψάλησαν ἄσματα τῶν Βαλκανικῶν κυρίως ἐθνῶν. Δύο μαθηταὶ τοῦ Ἀραμ (Ἀραβαντινοῦ) οἱ κ. κ. Πετρόπουλος καὶ Δεσφιτὲ ἐτραγούδησαν τὸν Ἀετὸν, τὸν Λύγκο τὸν λεβέντην, τὸ Σεῖς παιδιὰ τοῦ κάμπου καὶ τὴν Μικρὰν Εἰρήνην ἐνθουσιάσαντες τὸ ἀκροατήριον.

— Κατηργήθη ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐξέτασις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης διὰ ψήφων 123 κατὰ 63. Τοῦ λοιποῦ αὕτη θὰ εἶνε προαιρετικὴ. Ἡ συζήτησις περὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ὑφίστατο ἀπὸ δεκαετίας.

Ἐπίσης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Καϊμπριτζ διὰ ψήφων 162 ἐναντίον 14 κατηργήθη ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐξέτασις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, καταργουμένης οὕτω τῆς ἀπὸ 90 ὄλων ἐτῶν κρατούσης παραδόσεως διὰ τὴν κλασσικὴν μόρφωσιν τῶν Ἀγγλων.

— Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 67 ἐτῶν ὁ μέγας Ἰταλὸς δραματικός ἠθοποιὸς Ἐρμέτε Νοβέλλι. Παρουσίαζεν ἐπὶ σκηνῆς τὰ μεγάλα αἰσθήματα τῆς φρίκης μὲ καταπλήσουσιν ἔντασιν ρεαλισμοῦ, καίτοι ὁ Σαρσαῖ ἔγραψε ὅτι ἐγεννήθη ὁ Νοβέλλι μᾶλλον διὰ τὴν κωμωδίαν παρὰ διὰ τὴν τραγωδίαν. Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι τὸ τάλαντόν του ἦτο διφυές.

Ἦτο εὐρείας μορφώσεως, ποδηγετήσας πλείστους θεατρικοὺς συγγραφεῖς εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ταλάντου

των. Πρὸ 15 ἐτῶν διεθῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἔδωσεν ὀλίγα παραστάσεις.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Τουλούσης ἠγόρασε προτομήν τοῦ δολοφονηθέντος Ζωρὲς, ἔργον τοῦ γλύπτου Ντενι Πουῆς, ἵνα στηθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτοῦ.

— Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Λα Πάθ τῆς Βολιβίας ἀνεκαλύφθησαν τέσσαρες πίνακες τοῦ Ροῦμπενς. Οἱ εἰδικοί ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς γνησιότητος αὐτῶν.

— Οἱ Βέλγοι θὰ διατηρήσουν τὰ εἰρήνια τῆς Ὑπρ. Ἐπὶ τοῦ μέρους ὅπου ἐτορπιλλίσθη ἡ «Λουσιτανία» θ' ἀνεγερθῇ μέγα μνημεῖον, πρὸς διαιώνισιν τῆς ἀναμνήσεως τοῦ περὶ τὸ ἐγκλήματος. Ἡ κατηρειπωμένη Μητροπόλις τοῦ Ρέιμς, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίζεται σήμερον.

— Ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐπωλήθη ἀντὶ 1.000.000 φρ. ὁ πίναξ τοῦ Ἀγγλοῦ ζωγράφου Οὐίστερ, ἡ «Προσωπογραφία τῆς λαίδης Μευς» θεωρούμενος ὡς ἓν τῶν ἀρίστων ἔργων τοῦ διασήμου ζωγράφου.

— Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ποιητοῦ Ροῦδουα Κηπλιγγ ἐκ μέρους εἰδικῆς ἐπιτροπῆς θὰ ἰδρυσθῶν μνημεῖα ἀναμνηστικὰ διαφόρων στρατιωτικῶν κατορθωμάτων τῶν Συμμάχων ἐθνῶν εἰς διαφόρους πόλεις σχετικὰς μὲ τὴν δρᾶσιν τῶν Ἑθνῶν τούτων. Οὕτω θὰ ἰδρυσθῇ μνημεῖον διὰ τοὺς Καναδοὺς εἰς τὴν Ὑπρ, διὰ τοὺς Αὐστραλοὺς ἐν Ἀμμένῃ, διὰ τοὺς Ἀγγλοὺς ἐκπορθήσαντας τὴν γραμμὴν Χίδεμבורγ, καὶ ἄλλα.

— Ἀνεβίωσαν ἐν Γαλλίᾳ τὰ περιτετεωῖδη μυθιστορήματα. Τὴν ψυχολογίαν καὶ τὸν ρεαλισμὸν διεδέχθη ἡ φαντασία. Εἰς τοῦτο ἐπέδρασαν οἱ Ἀγγλοὶ Κόναν Δουίλ, Κίπλινγκ, Ουέλς. Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσε τὸ περιτετεωῖδες ἱστορικὸν μυθιστόρημα «Καίνεμπεργ» τοῦ Πιέρ Μπενουά. Προσεχῶς θὰ γίνῃ πλήρης ἐκδοσις τῶν Ἀπάντων τοῦ πατριάρχου

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Ἡ κ. Κυργουσίου (Δημητρακοπούλου) εἰς τὴν ἐτησίαν συναυλίαν τῆς μᾶς ὑπενθύμισε προηγουμένως μεγαλειέτας ἐπιτυχίας τῆς. Ἡ ἐφειτηνὴ ἐμφανισίς τῆς ὑπελήφθη. Ὁ κ. Λυκούδης ἔπαιξε καλὰ μίαν σύνθεσιν τοῦ κ. Λιάλιου καὶ ἐπανελάβε τὸν Ρωσικὸν χορὸν. Ὁ κ. Μυράτ ἀπήγγειλε θεατρικῶς, δηλ. μὲ κάποιον σαφασονισμόν.

Κατὰ τὴν δευτέραν συναυλίαν τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου ἐπανελήφθησαν αἱ καὶ ἄλλοτε παιχθεῖσαι ὑπέροχος συμφωνία τοῦ Φράγκ καὶ ἡ Ἀλγερινὴ σουίτα τοῦ Σαίν-Σάνς ἐπιτυχέστερον ἢ ἢ διὰ πρώτην φοράν παιχθεῖσα συμφωνία τοῦ Ντ' Ἐντὸ δύναται ἀζημίως νὰ καθέξῃ θέσιν πλησίον τοῦ μεγαλοῦργήματος τοῦ διδασκάλου του Φράγκ, τοῦ ὁποίου συνεχίζει τὴν παράδοσιν. Ἐπὶ ἐνὸς ποικιμοικῶ ἀσματος συνέθεσε μνημεῖον ἀρμονίας καὶ ὠραιότητος. Τὸ

τῶν Γάλλων μυθιστοριογράφων Δουμᾶ πατρός. Καὶ εἰς τὸ Παρισινὸν θέατρον παρετηρήθη ἡ ἐπάνοδος τῆς ρομαντικῆς ἐποχῆς Ἡ «Καρμεζίνη» τοῦ Ἀλφρέδου Μυσσὲ ἐπαίχθη εἰς τὸ «Ὁδεῖον».

— Μετὰ τὸν Ρώσσον ζωγράφον Ρεβιν καὶ ἄλλος διανοούμενος Ρώσσος ἀπέθανεν ἐκ πείνης, ὁ μυθιστοριογράφος Δανιηλέφσκη.

— Ἀπέθανεν αἰφνιδίως εἰς Στοκχόλμην ὁ πανευρωπαϊκῆς φήμης Σουηδὸς ζωγράφος Κάρολος Λάρσεν. Ἡ τέχνη του λεπτοτάτη καὶ πολὺ προσεκτικὴ ἀπετέλει περιεργον κρᾶμα ρεαλιστικῆς ἀντιλήψεως καὶ ἰδεαλιστικῆς ἀποδόσεως. Κατέγινεν εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς ζωγραφικῆς καὶ εἰς ὅλα ἀνεδείχθη κορυφαῖος. Ἐκεῖνα ὅμως ποῦ ἔκαμαν τὸ ὄνομά του γνωστὸν πανταχοῦ εἶνε τὰ «Ἐσωτερικὰ» τῶν σπιτιῶν, τὰ φωτεινὰ καὶ χαριέντα. Ὁ Λάρσεν ἦτο ὁ ζωγράφος τοῦ ἰγίου Σκανδιναβικοῦ βίου, ὁ ἐρμηνευτὴς τῆς ζωῆς τῆς ζωῆς.

— Τοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἀπασχολεῖ ζωηρῶς μία σκανδαλώδης ὑπόθεσις παραποιήσεως ἔργων τοῦ μεγάλου γλύπτου Ροντέν. Πρὸ τίνος ἐνεφανίσθησαν γλυπτικά ὀρειχάλκινα ἔργα, φέροντα τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ροντέν. Πολλοὶ ἠπατήθησαν διότι ἦσαν λιαν ἐπιδέξιοι ἀπομιμήσεις. Ἐνηργήθη δικαστικὴ ἀνάκρισις, ἐξ ἧς μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας ἀπεδείχθη ὅτι τὰ πλαστὰ ἔργα προήρχοντο ἐξ ἐργοστασίου Ἀγγλικοῦ, ποσότητες δ' ἐξ αὐτῶν εἶχαν σταλῆ εἰς Γαλλίαν, Ἀμερικὴν καὶ ἄλλαχοῦ. Ἀρχηγὸς τῆς ἐπιχειρήσεως ἦτο κάποιος Μπουγιὸν καὶ εἰς γνωστὸς ἐν Παρισίοις Ἰταλὸς γλύπτης Φίντι ὄνοματι. Διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν πλαστῶν ἔργων τοῦ Ροντέν ἔχον δαπανηθῆ μεγάλα ποσά. Ἐν ἀγαλμάτιον ἠγοράσθη παρ' εἰδικῶν τεχνικῶν ἀντὶ 80.000 δρ. Οἱ δρᾶσται συνελήφθησαν.

τελευταῖον ἰδίως μέρος εἶνε πλήρες ζωῆς, φωτὸς καὶ ρυθμοῦ. Ἡ σελὶς αὕτη εἶνε ἐκ τῶν λαμπροτέρων ὑποδειγμάτων τῆς νεωτέρας Γαλλικῆς μουσικῆς. Ὁ κ. Μητροπόπουλος τὸ ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλλου μέρος ἐξετέλεσε μὲ πολλὴν δεξιότητα, ἂν καὶ δυσκολώτατον εἰς τὸν χρόνον.

Ὁ κ. Μπουστιντοῦ καὶ ἡ δ. Πανᾶ ἔδωσαν τὴν πρώτην ἐφέτος συναυλίαν (musique de chambre), μὲ πρόγραμμα πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἐπαίξαν τοῦ Μπετόβεν τὴν Σονάταν (ἔργ. 96), ἐν τρίπτυχον τοῦ Σαίν-Σάνς καὶ τοῦ Στραύς τὴν Σονάταν (ἔργ. 18). Καὶ εἰς τὰ τρία ἐξεδηλώθη ἡ τέχνη τῶν ἐκτελέστων ἐν ζηλευτῇ ἀρμονία. Ἡ κ. Μάγκη Τριανταφυλλοῦ ἐτραγούδησε συμπαθητικὰ δύο ἄσματα καὶ δύο ἄλλα ἐκτὸς προγράμματος, ἅτινα καὶ ἐτραγούδησε καλλίτερα.

Ἡ τρίτη συναυλία τῆς Στρατιωτικῆς ὀρχήστρας παρουσίασε περισσότερὰν ὁμοιογένειαν. Ἡ συμφωνία εἰς ντὸ Ἐλασσον τοῦ Μπετόβεν, ἥτις ἐγγράφη εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς πλήρους ὠριμότητος τοῦ μεγαλοφυοῦς συνθέτου εἶνε ἀπὸ τὰς πλέον παθητικὰς. Ἐξετελέσθη ἄλλοτε ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου καλλίτερα. Τὸ «Καρναβάλι στὸ Παρίσι» τοῦ συγχρόνου Νορβηγικοῦ συνθέτου Σβένδσεν πρῶτην φορὰν ἐκτελοῦμεν ἐν Ἀθήναις ἀπεικονίζουσα διὰ τῶν πρωτοτυπωτέρων συνδυασμῶν ἐγγύρδων καὶ πνευστῶν ὀργάνων τὴν τρέλλαν καὶ τὴν εὐθυμίαν εἰς ἣν νοσταλγεῖ ἐν τούτοις ὁ συνθέτης τὸν συννεφιασμένον οὐρανὸν τῆς πατρίδος του.

Ὁ κ. Καλομοίρης δεικνύει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς Ἑλληνικὰς συνθέσεις. Ἡ «Ἑλληνικὴ Ραψωδία» τοῦ νεαροῦ μουσικοῦ τῆς ὀρχήστρας κ. Χ. Βρουνίδου ἔχει Ἀνατολίτικον χρῶμα καὶ ἐκδηλώνει μὲ ἀρκετὰ τεχνικὰ μέσα μίαν παθητικὴν μελωδίαν, στερουμένην ὅμως πρωτοτυπίας. Ἐπηρεολογησάν δύο ἔργα τοῦ κ. Λιάλιου, ἡ πρὸ τριετίας ἐκτελεσθεῖσα ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου «Ρωμαντικὴ ποίησις» συμφωνικὸν ποίημα μὲ πολλὴν ἐκφρασιν καὶ τεχνοτροπίαν καὶ τὸ χαριτωμένον «Διασκεδαστικόν» διὰ πρῶτην φορὰν ἐκτελούμενον, πολὺ λεπτὴ σύνθεσις ἀλλὰ καὶ μονότονος. Ὁ κ. Σ. Φαραντῆτος ἔπαιξε δύο συνθέσεις μὲ τὴν βιρτονοζιτῆ, ἥτις τὸν διακρίνει. Τὴν ὀρχήστραν διηύθυνον εἰς τὸ α' μέρος ὁ κ. Καλομοίρης καὶ εἰς τὸ β' ὁ κ. Καζαντζῆς.

Τὴν τέχνην του, ἣν διακρίνει λεπτότης καὶ ἀκρίβεια ἔδειξε καὶ πάλιν ὁ καθηγητὴς τοῦ βιολίου κ. Τόνυ Σουλτσε εἰς ρεσιτάλ, μὲ πρόγραμμα ἐκλεκτὸν, ἀρκετὰ κουραστικὸν διὰ τὸν ἐκτελεστὴν, ἀλλ' ὄχι καὶ διὰ τὸν ἀκροατὴν. Τὸ Κονσέρτο τοῦ Μότσαρτ ἀπεδόθη μὲ βαθύτητα διανοήσεως τὸν Μότσαρτ αἰσθάνεται καὶ τὸν ἐξωτερικεῖ ἐπαρκέστατα. Ἡ Σουίτ τοῦ Σίντιγκ ἤρесе πολὺ ἀπὸ τὰς συναυλίας τοῦ κ. Σουλτσε ποτὲ δὲν λείπει ὁ Σίντιγκ καὶ δικαίως. Τέσσαρας ἄλλας μικροτέρας συνθέσεις ποιητικὰς διηρημένους μὲ αἴσθημα, ἐν τέλει δ' ἐξετέλεσε τὸ Κουαρτέτο τοῦ Βενιάφσκη, διακριθεὶς ἰδίως εἰς τὴν romance.

Ἡ δευτέρα συναυλία τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινατάς ἀπετελεῖτο ἀπὸ ποικίλον πρόγραμμα περιλαμβανόν Ἰταλικὴν, Νορβηγικὴν, Οὐγγρικὴν, Ἰσπανικὴν καὶ Ἑλληνικὴν μουσικὴν. Ἡ ὀρχήστρα δεξιῶς διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Λιά-

βδα ἔπαιξε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ «Κουρέως τῆς Σεβίλλης» τὰς δύο θαυμασίας συνθέσεις τοῦ Γρηγόρ, τὸ Ἄσμα τοῦ Σολβεξ καὶ τὸν Νορβηγικὸν χορὸν, τὴν Γζαρντῆ τοῦ Michiels, τὴν Ζουανίτα, σερενάδαν τοῦ Masciochi καὶ ἐπανέλαβε τὴν γνωστὴν Ἑλληνικὴν ραψωδίαν τοῦ κ. Λάβδα.

Ἡ δ. Ἑλλη Βαφειάδου, τελειόφοιτος τοῦ Ὁδείου εἶχε μίαν συμπαθεστάτην ἐμφάνισιν. Ἐτραγουδῆσε τὴν Λουίζαν τοῦ Σαρπαντιέ, τὸ «Τουjour a toi» τοῦ Τσαϊκόφσκη, τὴν Μπαλάνταν τοῦ κ. Λαμπιλέτ μὲ πολλὴν θερμότητα, τὸ «Ἀγάπη-Πόνος» τοῦ κ. Ξανθοπούλου καὶ τὸ δημῶδες «Παντρεύουν τὴν ἀγάπη μου» συνοδείᾳ ὀρχήστρας μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, καὶ τοῦ ὁποῦ ἐζητήθη ἡ ἐπανάληψις. Ἡ φωνὴ τῆς δ. Βαφειάδου, εἶνε γλυκεῖα, ἔχει δὲ ἀρκετὴν ἔντασιν. Ἡ δ. Θεοφιλῆ ἔπαιξε solo ἐπὶ μανδολίνου τὸ φανταστικὸν βάλς τοῦ Μαρουτσέλλι μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν καὶ αἰσθηματικότητα. Αἱ δεσποινίδες Κατσαμπῆ καὶ Μπραῖλα ἔπαιξαν ἐπὶ κιθάρας μίαν Ἰσπανικὴν ραψωδίαν ἁρμονικότερα.

Κατὰ τὴν τρίτην συναυλίαν τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου, ἐπαίχθη ἐν ἀρχῇ ἡ εἰσαγωγὴ τῆς Ἀλκήστιδος τοῦ Γκλουκ, ἔπειτα ἡ πρὸ τριετίας παιχθεῖσα καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ κ. Λυκούδη καὶ τῆς ὀρχήστρας Ἰσπανικὴ συμφωνία τοῦ Λαλό καθ' ἣν ὁ κ. Λυκούδης ἔπαιξε μὲ πολλὴν θερμότητα ταύτην διεδέχθη ἡ πρὸ πενταετίας παιχθεῖσα γραφικωτάτη φανταστικὴ συμφωνία τοῦ Μπερλιόζ ἡ θαυμασία εἰς ἐνορχήστρωσιν. Ἡ ἐκτέλεσις πολὺν δύσκολος ὑπῆρξε τελεία, ἀφήσασα ζωηροτάτην ἐντύπωσιν. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ «Ἐγμὸν» τοῦ Μπετόβεν διὰ τὸ ὁμώνυμον δράμα τοῦ Γκαίτε συνεπλήρωσε τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἐν Κουαρτέτο τοῦ Μπετόβεν, ἐν Τερτσέτο τοῦ Δβόρακ, ἐν Κουίντέτο τοῦ Σίντιγκ ἀπετέλεσαν τὸ πρόγραμμα τῆς δευτέρας συναυλίας τῆς καλλιτεχνικῆς ομάδος Λυκούδη, Καζάκη, Οἰκονομίδου, Κωνσταντινίδου, Πινδίου. Καὶ τὰ τρία ἐξετελέσθησαν μὲ ἁρμονίαν σπανίαν καὶ μὲ τὴν τέχνην, ἥτις χαρακτηρίζει τὸ παίξιμον τῶν νέων ἐκτελεστῶν. Τὸ μεγαλειότερον ἐνδιαφέρον προσεκάλεσεν τὸ Τερτσέτο τετραχόρδων τοῦ Βοημοῦ συνθέτου Σίντιγκ, μὲ τὸν χαρακτήρα τῆς Τσεχικῆς φυλῆς. Τὸ Κουίντέτο ἤρесе ἀκόμη περισσότερον, ἐπαίχθη δὲ ἄρτια. Ἰδίως εἰς τὸ Andante καὶ τὸ Intermezzo οἱ ἐκτελεσταὶ μετέδωκαν μίαν μεγάλην καλλιτεχνικὴν συγκίνησιν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὸ *μυστικὸν τῆς Κοντέσσας Βαλέραινας*.—Τὸ διήγημα, τὸ δράμα, τὰς κριτικὰς, μὲ προσθήκην προλεγομένων, ὅλα εἰς ἓνα κομψὸν τομίδιον ἐξέδωκεν ὁ κ. Γρ. Ξενόπουλος. Διὰ τὸ ἔργον του αὐτὸ γράφει ὁ συγγραφεὺς: «Τὸ συνέλαβα νέος, τὸ ἔγραφα ἄνδρας, τὸ ξανάγραφα μεσίοπος, τὸ τελείωσα σχεδὸν γέρος. Εἶνε τὸ ἔργον ὅλης μου τῆς ζωῆς». Καὶ ἐξηγεῖ ὁ ἴδιος ὅτι ἡ εὐγένεια καὶ πρωτοτυπία τοῦ μύθου, ἡ αὐστηρότης καὶ συμμετρία τῆς δραματικῆς μορφῆς εἶνε αἱ δύο μεγάλαι ἀρεταὶ τοῦ «Μυστικοῦ». Εἰς τὴν κριτικὴν αὐτὴν δὲν χωρεῖ ἀντίρρησης.

Τρία διηγήματα Λ. Τανκοπούλου.

Γ. Μπονάου γλύπτου Λόγος πρὸς τὰ μέλη τοῦ Σολλόγου Φιλελευθέρων τῶν Ἀμπελοκήπων.

Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ Φεβρουαρίου 1915 μέχρι σήμερον, εἰς ὀλίγα λόγια. Ἐκδοσις «Πατριωτικῆς Ἐνώσεως».

Τὸ «Γέλιο» ἐξέδωκε πρωτοχρονιάτικον Λεύκομα περιέχον ἐπιτυχεῖς καὶ εὐφρεῖς γελοιογραφίας μὲ τὸ «Κοσμοϊστορικὸν τραπέζι» κυριαρχοῦν. Αἱ γελοιογραφίαι, πολιτικῶν, λογίων καὶ καλλιτεχνῶν εἶνε τοῦ Νουάρ καὶ τοῦ κ. Παπαδημητρίου.

L'âme Bulgare et l'âme Grecque d'après la poésie Populaire, par B. Colocotronis.

Ἐν παραστήματι τῆς Revue de Grèce ἐξεδόθη ἀπόσπασμα Μακεδονικῆς μελέτης τοῦ διπλωματικοῦ Ἰταλλοῦ κ. Κολοκοτρώνη, ἐν ᾧ ἔρευσε τὰ χαρακτηριστικὰ δημῶδη ἄσματα τῶν δύο ἀντικείμενων λαῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ, ἐξάγει τὰ Ἑλληνικὰ φάλλοντα τὴν φιλοπατρίαν, τὸν ἡρωισμόν τὴν αὐταπάρευσιν καὶ μεγαλοφυσίαν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ Βουλγαρικὰ τραγούδια «Χαϊντούς» εἰς τὰ ὅποια περιγράφονται ἐγγλήματα, ληψαίαι, κλοπαὶ καὶ δολοφονίαι.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΥΠΟ ΠΟΛΛΩΝ ΑΛΛΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΩΝ

Κεφάλαιον Μετοχικόν	Δρ.	6.000.000
Καταβεβλημένον	»	1.500.000
Αποθεματικόν	»	1.820.000

ΕΡΓΑΣΙΑΙ :

- Η Λαϊκή Τράπεζα πωλεί συνάλλαγμα επί του εξωτερικού καὶ ἀγοράζει ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.
- Εἰσπράττει γραμμίτια τρίτων καὶ τοκομερίδια.
- Πωλεῖ καὶ ἀγοράζει παντὸς εἶδους χρυσόγραμμα καὶ λαχειοφόρους ὁμολογίας.
- Χορηγεῖ δάνεια ἐπὶ ἐνεχόρῳ κοσμημάτων.
- Λέγεται καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμία καὶ καταθέσεις ταμειυτηρίου.
- Ἐν γένει δ' ἐκτελεῖ πᾶσαν ἐργασίαν τραπεζικῆς ἐργασίας.

Γενικὸς Διευθυντὴς Δ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ